ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ • АПРИЛ 2019 Г.

Лиахона

Посланието на Спасителя за надежда и избавление, страница 18

Когато се чувствате забравени, припомнете си за вдовицата от Наин, страница 12

Великденска музика: „В святата градина“, страница 24

Как да намираме мир и да избягваме заблудите, страница 26

ЦЪРКВАТА
Е ТУК

Рейкявик
Исландия

На фона на покрития със сняг връх Еся, Рейкявик, колоритната столица на Исландия, приветства в островната държава на близо 1 600 км от Европейския континент. Рейкявик, който е заселен за пръв път от викингите, е сърцето на културните, икономическите и правителствени дела на Исландия, а също така е и един от най-чистите, най-безопасни и с най-богата растителност градове в света.

Първите двама исландци са кръстени в Дания през 1851 г. Скоро те се завръщат в Исландия и през 1853 г. е организиран първият клон. Днес в Исландия има почти 300 членове и три клона в Рейкявик, Акурейри и Селфос. Най-близкият храм е в Лондон, Англия, на 1 894 км от Рейкявик.

Макар и броят на членовете да е малък, Църквата продължава да расте. Въпреки трудностите като изолация, преводи на църковни материали, неблагоприятно време и културни бариери, църковните ръководители са казали, че един ден Исландия ще стане пример за другите страни. Президент Гордън Б. Хинкли (1910 – 2008) посещава Исландия и напомня на членовете, че те са „хора със сила и способност да вършат велики неща“ (“Wonderful to Have Sweet, Good Land,” *Church News,* Sept. 21, 2002, 10).

- Мисия Исландия е организирана през 1894 г., но проповядването се преустановява през 1914 г. През 1975 г. Исландия става част от мисия Дания Копенхаген.
- През 1977 г. старейшина Джозеф Б. Уъртлин (1917 – 2008), по това време член на Първия кворум на седемдесетте, официално посвещава Исландия за проповядване на Евангелието.
- През 1981 г. Книгата на Мормон е публикувана на исландски език, който не се говори никъде другаде по света.

Когато сте отчаяни, спомняйте си за вдовицата от Наин
Кийт Дж. Уилсън
12

Уповавайте се в избавлението на Спасителя
Президент Хенри Б. Айринг
18

Да направим радостно служението
8

Три урока за любов, радост и мир
Брайън К. Аштън
26

Когато сте **обезсърчени**

Животът има възходи и падения. Понякога, когато сме отчаяни, се чудим какво прави Бог – защо един любящ Отец позволява това да се случи? Тази дилема може да ни накара да се запитаме: „Бог наистина ли е загрижен лично за мен?“

Открих, че при такива ситуации помагат следните стихове от Писанията:

- **Псалми 8:4–5:** „Какво е човек, за да го помниш? … А Ти си го направил само малко по-нископоставен от ангелите и със слава и чест си го увенчал“.
- **Йоан 10:14:** По време на живота Си тук на земята, Исус описва Себе Си като „добрият Пастир“ и допълва: „Аз познавам Своите овце“.
- **Моисей 1:39:** Това е един от любимите ми стихове, в него Господ разкрива пред Пророка Джозеф Смит Своята цел: „Защото ето, това е делото Ми и славата Ми – да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека“ – като по този начин подчертава, че се интересува от всеки от нас.
- **Лука 7:11–16:** Тази история не само ни учи за властта на Спасителя над смъртта, подходящо напомняне по великденските празници, но за мен представлява и най-добрият пример за това колко добре Той познава всеки от нас. От всички извършени чудеса от Исус, служението Му към вдовицата от Наин най-ясно показва Неговото състрадание и любов. Както споделям в моята статия (вж. страница 12), тази история показва грижата и любовта на Спасителя към всеки от нас.

Кийт Уилсън
Доцент, Университет „Бригъм Йънг“

5 Той възкръсна!
„От греха нас ни спаси, Тъй Христос пак победи“.

6 Лица на вярата: Боб и Лори Търстън – мисия Камбоджа Пном Пен
Мисията им не бе това, което очакваха, но тя ги благослови по неочаквани начини.

8 Принципи на служението: Да направим радостно служението
Един от най-големите източници на истинска радост се намира в службата.

12 Когато сте отчаяни, спомняйте си за вдовицата от Наин
От Кийт Дж. Уилсън
Също както Спасителят е дошъл за вдовицата от Наин, така Той ще идва и при нас в миговете ни на най-отчайваща нужда.

18 Уповавайте се в избавлението на Спасителя
От президент Хенри Б. Айринг
Господ ще ни води към избавление от изпитанията ни, ако ставаме по-праведни.

24 Музика: В святата градина
От Тами Симистър Робинсън
Спасителят живя и умря за нас.

26 Три урока за любов, радост и мир
От Брайън К. Аштън
Можете да намирате щастие, независимо от своите обстоятелства.

32 Гласове на светии от последните дни
Ураган, който разваля планове за сватба; какво всъщност е земният живот; песен, даваща надежда; приета покана.

36 Благословиите от разчитането на собствените сили: Бизнесът процъфтява
От Джошуа Дж. Пърки
Един адвокат загубва работата си, но намира вдъхновение в църковните курсове за разчитане на собствените сили.

38 Нашите домове, нашите семейства: Нашият син е син на Небесния Отец
От Джерлин Мърфи
Независимо колко обичаме децата си, Бог ги обича повече.

40 Преподаване на тийнейджъри и по-малки деца: Справяне в трагедиите
Съвети, които да помагат на децата ви да изпитват мир.

Накратко

На корицата
По пътя за Емаус, от Уенди Келър.

Раздели

Пълнолетни младежи
42

При всички избори, пред които се изправяме и **повратни решения,** които взимаме, как можем да знаем, че **следваме Божия план** за нас? Четете статиите в този брой за **получаването на откровение.**

Младежи
50

Научете как да използвате патриархалните си благословии, как да бъдете вдъхновени да започнете **нови великденски традиции** и **да намирате мир** за вас самите и за другите, като прочетете статиите в този брой.

Деца

Научете повече за причините, поради които **отбелязваме Великден,** като четете за Исус Христос, Неговото Единение и Възкресение и какво означават те за нас.

ВКЛЮЧЕНИ СТАТИИ, КОИТО СА САМО В ДИГИТАЛЕН ФОРМАТ

Упражнявайте своите духовни мускули

От Аспен Стендър

За да предотвратим атрофирането на свидетелството ни, трябва непрекъснато да упражняваме духовните си мускули.

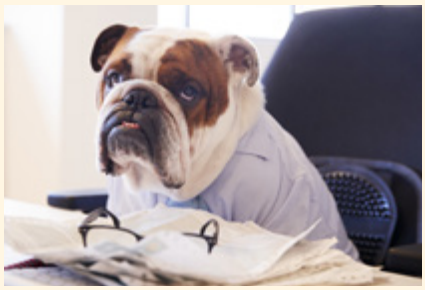

Живеете ли според Евангелието половинчато?

От Шакел Уордлей

Каква всъщност е разликата между това да сме заети в Църквата и да сме активни в Евангелието?

НАМЕРЕТЕ ОЩЕ

В приложението Gospel Library и на адрес liahona.lds.org можете да:

- Намерите новия брой.
- Откриете съдържание, което е само дигитално.
- Търсите стари броеве.
- Изпращате вашите истории и отзиви.
- Се абонирате или да направите подаръчен абонамент.
- Подобрите изучаването си с дигитални средства.
- Споделяте любимите си статии и видеа.
- Изтегляте или отпечатвате статии.
- Слушате любимите си статии.

СВЪРЖЕТЕ СЕ С НАС

Пращайте по имейл вашите въпроси и отзиви на liahona@ldschurch.org.

Изпращайте вашите усилващи вярата истории на liahona.lds.org или по пощата на адрес:
Liahona, flr. 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

АПРИЛ 2019 Г., ГОД. 26, БР. 1
ЛИАХОНА 18604 112

Международно списание на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс, Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Браян К. Аштън, Рандъл К. Бенет, Беки Крейвън, Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Доналд Л. Халстром, Лари С. Кечър, Ерих У. Копишке, Лин Г. Робинс

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикация: Камила Кастрилон

Набор и редакция: Мариса Денис, Дейвид Диксън, Дейвид А. Едуърдз, Матю Д. Флитън, Гарет Х. Гарф, Джон Райън Дженсън, Шарлът Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Сали Джонсън Оудкърк, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М. Ромни, Минди Селу, Лори Фулър Соса, Шакел Уордлей, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление: Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андрюз, Фей П. Андрус, Манди Бентли, С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн, Колийн Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М. Мууи, Емили Чиеко Ремингтън, Марк У. Робисон, Брад Тиъри, К. Никол Уолкънхорст

Координатор интелектуална собственост: Колет Небъкър Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Ъдеър, Кевин Банкс, Джули Бърдет, Томас Дж. Кронин, Брайън У. Джиджи, Джини Дж. Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис, Амон Харис

Директор печат: Стивън Т. Люис

Директор разпространение: Трой Р. Бейкър

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на liahona.lds.org; чрез електронна поща на liahona@ldschurch.org; или на адрес *Liahona,* Rm. 2420, 50 E. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава „компас" или „нещо, което напътства") се публикува на албански, арменски, бислама, български, камбоджански, себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски, холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски, италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски, малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски, португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански, суахили, шведски, тагалог, таитянски, тай, тонга, украински, урду и виетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2019 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ.

Информация за авторските права: Освен ако не е обозначено друго, отделни лица могат да копират материали от *Лиахона* за лично ползване с нетърговска цел (включително за църковни призования). Това право може да бъде ограничено по всяко време. Нагледните материали не могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено в бележката до произведението. Въпросите относно авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 26 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $4.00 per year; Canada, $4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Той възкръсна,
Той възкръсна –
глас тържествен
днес ехти.
Цялата земя ликува,
че смъртта Той победи.
От греха нас ни спаси,
тъй Христос пак победи.

(„Той възкръсна!“, Химни, *№ 122.)*

Докато си припомняте за Спасителя този Великден, можете да посетите **lds.org/go/4195**, за да видите красиви произведения на изкуството и свидетелства на апостолите за качествата на Спасителя, които правят възможно Неговото Единение и Възкресение.

Боб и Лори Търстън

Служили в мисия Камбоджа Пном Пен

На първата си съвместна мисия Боб и Лори Търстън научават, че ползотворно служение може да се извършва независимо от езикови бариери и културни различия, защото ние всички сме Божии чеда.
ЛЕСЛИ НИЛСЪН, ФОТОГРАФ

Боб:

Един ден чухме силна музика и видяхме, че разпъват шатра. В Камбоджа това означава, че или някой ще се жени или че някой е починал.

Лори:

Разбрахме, че майката на пет или шест деца тъкмо бе починала. Съпругът липсваше. Децата просто се събудили и открили, че майка им е мъртва.

Една от дъщерите само плачеше. Чрез преводач тя каза: „Аз съм най-голямата. Имам всички тези братя и сестри. Не знам какво ще правя“.

Просто ги гушнах всичките. Можех ли да не го направя? Това момиче тъкмо бе загубило майка си. Заговорих я на английски и казах: „Знам, че не ме разбираш, но ти обещавам, че ще видиш отново майка си. Ще се справиш. Няма да бъдеш оставена сама“.

Многото подобни преживявания създадоха специална връзка между нас и хората в Камбоджа.

ОТКРИЙТЕ ПОВЕЧЕ

Намерете още Лица на вярата на **lds.org/go/18.**

SISTER THURSTON

Принципи на служението

ДА НАПРАВИМ радостно СЛУЖЕНИЕТО

Когато се служи с любов, това носи радост както на даващия, така и на получаващия.

Понякога нашето търсене на щастие в този живот може да изглежда като бягане по бягаща пътека. Ние бягаме ли, бягаме и пак изглежда не сме стигнали доникъде. За някои мисълта да служат на другите просто изглежда като добавяне на още една задача.

Но нашият Небесен Отец иска да изпитваме радост и ни е казал, че „човеците са, за да могат да имат радост“ (2 Нефи 2:25). А Спасителят учи, че служението към другите е важна част от това да внасяме радост в нашия живот и в живота на другите.

Какво е радостта?

Едно от определенията за радост е „чувство на голямо удоволствие и щастие“[1]. Пророци от последните дни са дали пояснение за това откъде идва радостта и как може да бъде намирана тя. „Изпитваната от нас радост няма много общо с обстоятелствата на нашия живот, но напълно се определя от фокуса на живота ни – казва президент Ръсел М. Нелсън. – … Радостта произлиза от (Исус Христос) и се случва заради Него. Той е източникът на цялата радост“[2].

ПРОКАЖЕНИЯТ, КОЙТО ИЗКАЗВА БЛАГОДАРНОСТ, ОТ ДЖОН СТИЙЛ

Служението носи радост

Когато Лехий вкусва от плода на дървото на живота, душата му се изпълва „с извънредно велика радост“ (1 Нефи 8:12). Първото му желание е да сподели този плод с хората, които обича.

Нашата готовност да служим на другите може да носи този вид радост на нас и на тях. Спасителят учи Своите ученици, че плодът, който принасяме, когато сме свързани с Него, ни дава пълнота на радост (вж. Йоан 15:1–11). Да вършим Неговото дело, като служим и се стремим да довеждаме другите при Него, може да бъде радостно преживяване (вж. Лука 15:7; Алма 29:9; Учение и завети 18:16, 50:22). Можем да изпитваме тази радост дори, когато сме изправени пред противопоставяне и страдание (вж. 2 Коринтяните 7:4, Колосяните 1:11).

Спасителят ни показва съвършеният пример, че един от най-големите източници на истинска радост в земния живот е службата. Когато служим на нашите братя и сестри подобно на Спасителя, с милосърдие и любов в сърцата си, можем да изпитваме радост, която е много повече от просто щастие.

„Ако приемем (служението) с готовност в сърцата си, … ще ставаме народ на Сион и ще чувстваме изключителна радост с тези, на които сме помогнали по пътеката на ученичеството“ – учи сестра Джийн Б. Бингъм, обща президентка на Обществото за взаимопомощ[3].

ИЗТОЧНИК НА ИСТИНСКА РАДОСТ

Спасителят ни показва съвършения пример, че истинската радост в земния живот може да се придобива чрез служба.

ВДИГАНЕТО НА ДЪЩЕРЯТА НА ЯИР, ОТ ДЖЕФ ХАЙН

Как можем да направим служението по-радостно?

Има много начини, по които можем да внасяме радост в нашето служение. Ето няколко идеи:

1. **Разберете вашата цел при служението.** Има много причини да служим на другите. В крайна сметка усилията ни трябва да се съгласуват с Божиите цели „да се осъществят безсмъртието и вечния живот на човека“ (Моисей 1:39). Като приемем поканата на президент Ръсел М. Нелсън да помагаме на другите по заветната пътека, можем да намираме радост при участието в Божието дело[4]. (За повече информация относно целта на служението, вж. „Целта, която ще промени начина ни на служение“ в изданието от януари 2018 г. на Лиахона.)
2. **Нека служението ви е съсредоточено върху хората, а не върху отмятането на задачи.** Президент Томас С. Монсън често ни напомня: „Никога не допускайте проблемът за решаване да стане по-важен от човека, който да бъде обичан“[5]. Служението е свързано с обичта към хората, не със задачите за изпълнение. Като се научим да обичаме подобно на Спасителя, ще бъдем по-възприемчиви към радостта, която произлиза от службата към другите.
3. **Опростете начина, по който служите.** Президент М. Ръсел Балард, действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли, ни казва: „Велики неща произлизат от малките и прости неща. … Нашите малки и прости постъпки на доброта и служба ще се съберат, образувайки живот, изпълнен с обич към Небесния Отец, отдаденост към делото на Господ Исус Христос и чувство на мир и радост всеки път, когато си помагаме взаимно“[6].
4. **Премахнете стреса от служението.** Не е ваша отговорност да изработите нечие спасение. Това е само между съответния човек и Господ. Наша е отговорността да ги обичаме и да им помагаме да се обръщат към Исус Христос, Който е техният Спасител.

Не отлагайте радостта от службата

Понякога хората не желаят да молят за необходимата им помощ, така че, ако предлагаме услугите си, именно това може да е нещото, от което се нуждаят. Но да се натрапваме на хората също не е вариант. Добре е да молим за позволение преди да служим на някого.

Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф от Кворума на дванадесетте апостоли разказва за една самотна майка, която се разболяла от варицела, а после и нейните деца също се разболели. Принципно изрядната къща станала разхвърляна и мръсна. Натрупали се чинии и пране.

В един момент, когато се чувствала съвсем смазана, сестри от Обществото за взаимопомощ почукали на вратата. Те не казали: „Кажи, ако има нещо, с което да помогнем“. Когато видели ситуацията, те се заловили за работа.

„Те почистили неразборията, донесли светлина и яснота в дома и се обадили на приятелка да донесе нужните хранителни продукти. Когато свършили работата си и се сбогували, те оставили младата майка разплакана – от благодарност и любов“[7].

Както даващите, така и получаващият почувствали радост.

Създавайте радост в живота си

Колкото повече радост, мир и удовлетворение култивираме в живота си, толкова повече ще можем да споделяме същото с другите, докато служим. Радостта идва чрез Светия Дух (вж. Галатяните 5:22 и Учение и завети 11:13). Тя е нещо, за което можем да се молим (вж. Учение и завети 136:29) и да каним в живота си. Ето няколко идеи за култивиране на радост в живота ни:

1. **Бройте благословиите си.** Докато размишлявате над живота си, запишете в дневника си нещата, с които Бог ви е благословил[8]. Забелязвайте доброто около вас[9]. Обърнете внимание на нещата, които може би ви пречат да чувствате радост и запишете начините, по които да ги разрешите или по-добре да ги разберете. През тези великденски празници отделете време да укрепите връзката си със Спасителя (вж. Учение и завети 101:36).
2. **Обмисляйте вътрешното си състояние.** Можете по-лесно да изпитвате радост в мигове на тих размисъл[10]. Вслушвайте се внимателно в това, което ви носи радост (вж. 1 Летописи 16:15). Понякога може да е нужно за известно време да стоите настрана от медиите, за да обмислите вътрешното си състояние[11].
3. **Не се сравнявайте с другите.** Казано е, че сравнението краде радостта. Павел предупреждава онези, които „мерят себе си със себе си и като сравняват себе си със себе си, не постъпват разумно“ (2 Коринтяните 10:12).
4. **Търсете лично откровение.** Спасителят учи: „Ако поискаш, ще получаваш откровение след откровение, знание след знание, та да може да узнаеш тайнствата и миролюбивите неща, това, което носи радост, това, което носи живот вечен“ (У. и З. 42:61).

Покана за действие

Как чрез служение можете да увеличавате радостта, която намирате в живота си? ■

Принципите в тази статия могат да бъдат прилагани в ежедневието ни, но са предназначени да помогнат на служещите братя и сестри в усилията им да благославят отделните хора и семействата, на които им е възложено да служат.

БЕЛЕЖКИ

1. “Joy,” en.oxforddictionaries.com
2. Ръсел М. Нелсън, „Радост и духовно оцеляване“, *Лиахона,* ноем. 2016, с. 82.
3. Джийн Б. Бингам, „Да служим като Спасителя“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 107.
4. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона,* апр. 2018 г., с. 4–7.
5. Томас С. Монсън, „Откриване на радост по време на пътуването“, *Лиахона,* ноем. 2008 г., с. 86.
6. М. Ръсел Балард, „Намиране на радост в изпълненото с обич служение“, *Лиахона,* май 2011 г., с. 49.
7. Дитер Ф. Ухтдорф, „Да живеем радостно според Евангелието“, *Лиахона,* ноем. 2014 г., с. 120–123.
8. Вж. Хенри Б. Айринг, „О, помнете, помнете“, *Лиахона,* ноем. 2007 г., с. 67.
9. Вж. Джийн Б. Бингам, „За да може вашата радост да стане пълна“, *Лиахона,* ноем. 2017 г., с. 87.
10. Вж. Дитер Ф. Ухтдорф, „За най-важните неща“, *Лиахона,* ноем. 2010 г., с. 21.
11. Вж. Гари Е. Стивънсън, „Духовно затъмнение“, *Лиахона,* ноем. 2017, с. 46.

ХРИСТОС И ДЕЦАТА В КНИГАТА НА МОРМОН, ОТ ДЕЛ ПАРСЪН

Когато сте отчаяни, спомняйте си за вдовицата от Наин

Особено когато се чувстваме забравени или пренебрегнати, трябва да си припомняме: Исус помага на вдовицата точно, когато тя има нужда и Той ще дойде и при нас.

От Кийт Дж. Уилсън
Доцент по древни Писания, Университет „Бригъм Йънг"

Понякога при възходите и паденията на живота може да ни се струва, че Бог не се намесва много в ежедневието ни. Животът ни може да ни се струва доста досаден и монотонен. Няма много промени и понякога е трудно да се отбележи едно нещо, за което Бог директно да се е намесил при нашите обстоятелства. Винаги, когато изпитам такова усещане за незначимост, аз често си мисля за една жена в Новия завет, която вероятно също се е чувствала така. Тя е известна само по името на нейното село и по брачното ѝ положение.

Жената е вдовицата от Наин и само евангелистът Лука споменава удивителната ѝ история. За мен тя представлява същността на личното служение на Спасителя и как Той помага на обезсърчените обикновени хора в Своето общество. Тази история ясно разрешава въпроса дали Бог ни познава и дали е загрижен за нас.

Накратко чудото от Лука 7 описва как Исус пресреща една погребална процесия и чудотворно връща към живот един починал млад мъж. Но тази ситуация има много подробности, които е нужно да разберем. Както при всички чудеса, тук контекстът е изключително важен за разбиране на случката. Тъй като съм преподавал в Йерусалимския център на Университета Бригъм Йънг, ще споделя с вас няколко лични прозрения за това чудо.

Наин е едно малко фермерско село по времето на Исус, до връх Море, който очертава източната част на долината Езраел. Селото е встрани от утъпканата пътека. Достъпът до него е само по един единствен път. По времето на Исус това селище трябва да е било малко и сравнително бедно и оттогава насам си е все такова. През някои моменти в историята си, селото е намалявало до 34 домакинства и само 189 души[1]. Днес в него живеят близо 1 500 души.

Лука започва разказа си, като отбелязва, че Исус е бил в Капернаум предишния ден и е изцелил слугата на стотника (вж. Лука 7:1–10). После научаваме, че „*скоро след това*“ (стих 11, курсив добавен), Спасителят отива в село на име Наин, придружен от голяма група ученици. Тази последователност е много важна. Капернаум се намира на северния бряг на Галилейското езеро, на 183 м под морското равнище. Наин е на около 48 км югозападно от Капернаум, на 213 м надморско равнище – нужно е трудоемко изкачване нагоре по хълма, за да се стигне до Наин. За да се стигне пеша от Капернаум до Наин, се изисквали поне един или два дни. Неотдавна на една група млади студенти от Йерусалимския център на УБЙ им отне 10 часа, за да изминат пеша този път по асфалтови пътища. Това означава, че Исус вероятно е трябвало да стане много рано или дори да върви пеша през нощта, за да пресрещне погребалната процесия „скоро след това“[2].

Когато Христос наближава града след много изтощително пътуване, един млад мъж, вероятно на около 20 г.[3], е носен на погребална носилка. Лука ни казва, че този млад мъж е единственият син на една вдовица и някои учени правят заключение от гръцкия текст, че тя няма други деца[4]. Една голяма група селяни я придружава в тази най-тъжна семейна трагедия.

Очевидно смъртта на син би била трагедия за всеки, но помислете какво означава това за тази вдовица. Какво всъщност е

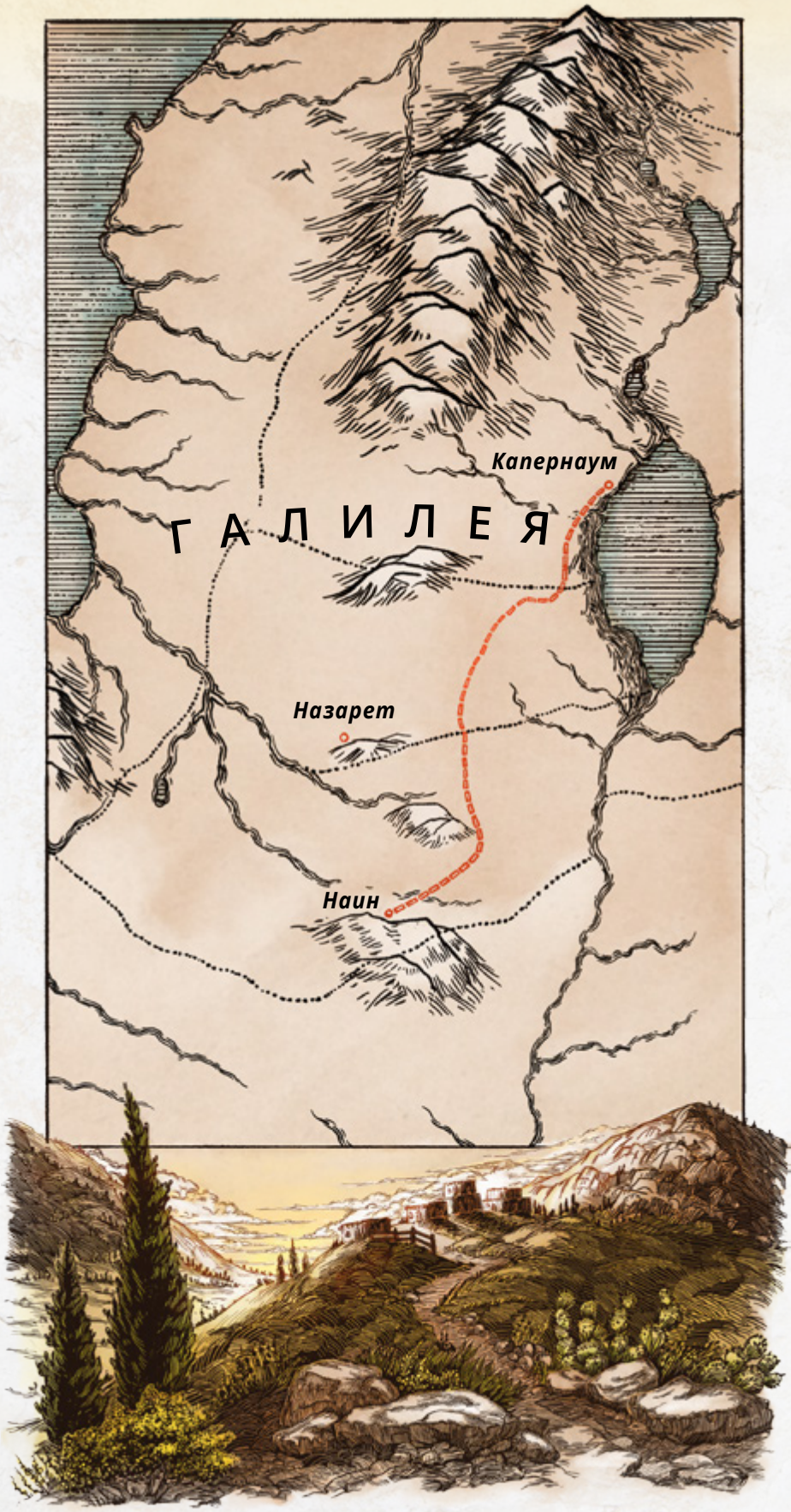

социалното, духовното и финансовото значение на това да си вдовица без потомък в древен Израил? В старозаветната култура се счита, че когато някой съпруг почине преди да е стигнал дълбока старост, това е Божие наказание заради грях. Затова някои считат, че Бог налага наказание на вдовицата. В Рут, когато Ноемин овдовява млада, тя се окайва: „В крайна сметка, Господ е против мен и Всевишният ме е съкрушил“ (Рут 1:21, International Standard Version)[5].

Тази вдовица от Наин не само, че е изправена пред духовна и емоционална болка, но пред финансов крах – предстои ѝ глад[6]. При сключване на брак жената бива зачислена към семейството на съпруга ѝ за финансова закрила. Ако той почине, грижите за нея биват прехвърлени на нейния първороден син. Сега първородният син на тази вдовица е мъртъв и тя е обречена на мизерия. Ако синът ѝ е около двадесет годишен, вероятно тя е на средна възраст, живееща в изолирано фермерско градче и сега се оказва духовно, социално и финансово бедстваща.

Точно в краткия промеждутък от време, когато селяните носят сина на тази жена, за да бъде погребан, Исус среща процесията и „се (смилява) над нея“ (Лука 7:13). Може би това е най-смекченото изказване на Лука. Исус някак усеща изключително отчайващата ситуация на тази вдовица. Вероятно тя е прекарала нощта просната на пода от пръст,

умоляваща Небесния Отец, за да разбере защо. Възможно е дори открито да се съмнява защо Той изисква от нея да живее още на тази земя. Или е ужасена от предстоящата ѝ самота. Не знаем. Но знаем, че Спасителят избира да напусне незабавно Капернаум, което означава, че Той е трябвало да върви през цялата нощ, за да пресрещне процесията точно преди да положат тялото в земята.

Да, когато Той вижда обляното ѝ в сълзи лице, докато тя върви зад процесията, Исус изпитва голямо състрадание към тази жена – но изглежда, че Неговото състрадание идва от чувства, които е изпитал много преди „случайно“ да пресрещне погребалната процесия. Той пристига там точно в нейния момент на нужда.

След това Исус казва на вдовицата: „Недей да плачеш“ (стих 13). Без да се безпокои от ритуалната нечистота, Той „се доп(ира) до носилката“ и процесията спира. След това той нарежда: „Момче, казвам ти, стани.

И мъртвият се повдигна и седна, и започна да говори. И Исус го предаде на майка му“ (стихове 14–15). Разбира се, тълпата селяни и последователите на Исус, биват удивени, когато общата им скръб се превръща в чиста радост. Те всички „славеха Бога, като казваха: Велик пророк се издигна между нас“ (стих 16). Но това чудо е свързано и със спасяването на една отчаяна душа. Исус е наясно, че нещо изобщо не е наред при тази жена – човек, който е презиран в своята културна среда. Нейната ситуация изисква Неговото незабавно внимание, дори и ако Му се налага да пътува надалече, за да бъде там в абсолютно точния момент. Той знае за нейната отчайваща ситуация и идва бързо. Президент Томас С. Монсън (1927 – 2018) изрича неоспорима истина, когато казва: „Един ден, когато погледнем назад към изглеждащите на пръв поглед случайности в нашия живот, ще осъзнаем, че може би те съвсем не са били случайни“[7].

Сега, колкото и вдъхновяваща да е тази случка, тя трябва да стане за нас нещо повече от една интересна библейска история. Тя определено потвърждава, че Исус е знаел за тази бедна, забравена и бедстваща вдовица. Особено когато се чувстваме забравени, пренебрегнати или незначителни, трябва да си припомним: Исус е дошъл на помощ на вдовицата, когато тя е имала нужда и Той ще идва и при нас. От примера на Спасителя можем да научим още един урок – колко важно е да помагаме,

за да благославяме хората около нас. Много хора около вас от време на време ще се обезсърчават. Ако можете да им разказвате за „сестра Наин“ и как Господ познавал напълно нейното отчаяние и голямата ѝ лична криза, това може драстично да промени нещата за тях. Спомнете си проницателните думи на президент Спенсър У. Кимбъл (1895 – 1985): „Бог наистина ни забелязва и бди над нас. Но обикновено Той посреща нуждите ни чрез някой друг човек“[8].

От всички извършени чудеса от Исус, служението Му към вдовицата от Наин най-ясно показва Неговото състрадание и любов. То ни напомня, че ние сме важни за Него и че Той никога няма да ни забрави. Не можем да забравим това. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932), 75.
2. Вж. S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (2015), 364.
3. Вж. Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
4. Вж. Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
5. В Исайя 54:4 Господ казва на вдовицата от Израил, че тя „няма повече да помни как е била изоставена“ (New English Translation).
6. Вж. Brown, *The Testimony of Luke,* 365.
7. Томас С. Монсън, цитиран от Джозеф Б. Уъртлин в „Уроци, научени през житейското пътуване“, *Лиахона,* май 2001 г., с. 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 82.

За да гледате библейското видео “Widow of Nain”, отидете на **lds.org/go/041917.**

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

УПОВАВАЙТЕ СЕ В **избавлението** НА СПАСИТЕЛЯ

Единението и Възкресението на Спасителя Му дават силата да ни укрепва в изпитанията ни или да ни избавя от тях.

За тези от нас, които сме изгубили обични хора, пътят пред нас може да е тъжен и самотен, още повече за хората без познание и свидетелство за Единението и Възкресението на Спасителя Исус Христос. Спомняте си за Неговите двама съмняващи се ученици по пътя към Емаус. Възкресеният Господ се доближава до тях и ги пита защо са тъжни. Лука дава отговора:

„А те му отговориха: Станалото с Исус Назарянина, Който беше пророк, силен в дело и в слово пред Бога и пред целия народ;

и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха.

А ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израил“ (Лука 24:19–21).

Ние намираме утеха от нашето знание и свидетелство, че именно Той *е* Този, Който е изкупил Израил. Той *е* Този, Който „(скъсва) връзките на смъртта“ (Мосия 15:23). Той *е* Този, Който става „първият плод от починалите“ (1 Коринтяните 15:20). Той *е* Този, Който е направил възможни храмовите завети, които ни обвързват завинаги с хората, които сме „изгубил(и), но сега пак (сме) с тях“[1].

През тези великденски празници бих искал да споделя част от едно духовно послание, което изнесох преди няколко години относно силата на Спасителя да избавя. То ме укрепи, докато го подготвях и изнасях. Моля се да усили и вас, докато го четете.

ФРАГМЕНТ ОТ „ЗА ТАЗИ ЦЕЛ“, ОТ ЙОНГСЪНГ КИМ. ПРЕДОСТАВЕНО ОТ HEAVEN LIGHT

Спасителят познава нашите скърби

Животът приключва рано за някои, а в крайна сметка ще приключи и за всички нас. Всеки от вас ще бъде изпитан, когато обичан човек почине.

Онзи ден се срещнах с мъж, когото не бях виждал, откакто почина съпругата му. Беше случайна среща в приятна празнична ситуация. Той се усмихваше, докато вървеше към мен. Припомняйки си за смъртта на съпругата му, аз изрекох внимателно обичайния поздрав: „„Как сте?“.

Усмивката изчезна, очите му се навлажниха и той каза тихо, с голяма сериозност: „Добре съм. Но е много трудно“.

Наистина *е* много трудно, както някои от вас вече са научили и както всички ние ще научим някой ден. Най-трудната част от това изпитание е да знаем какво да правим със скръбта, самотата и загубата, която може да изпитваме, когато сякаш част от нас се е изгубила. Скръбта може да остане като хронична болка. А при някои може да има и чувства на гняв или несправедливост.

Единението и Възкресението на Спасителя Му дават силата да ни избави в такова изпитание. През живота Си Той е познал всичките ни скърби. Могъл е да ги узнае

ФРАГМЕНТ ОТ „*ГОСПОД СЕ МОЛИ*“, ОТ ЙОНГСЪНГ КИМ, ПРЕДОСТАВЕНО ОТ HEAVEN LIGHT

Могъл е да ги познае чрез вдъхновението от Духа, но вместо това Спасителят е избрал да ги узнае чрез лично преживяване.

чрез вдъхновението от Духа, но вместо това Той е избрал да ги узнае чрез лично преживяване. Ето историята:

„И ето, Той ще бъде роден от Мария в Ерусалим, който е земята на праотците ти и тя, бидейки девица, скъпоценен и избран съсъд, ще бъде осенена и ще зачене чрез силата на Светия Дух и ще роди Син, да, тъкмо Сина Божий.

И Той ще се яви, изстрадвайки болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, и всичко това, за да може да се изпълни словото, което казва, че Той ще вземе върху Си болките и болестите на Своя народ.

И Той ще вземе върху Си смъртта, за да развърже връзките на смъртта, които стягат Неговия народ; и Той ще вземе върху Си немощите им, за да може сърцето Му да се изпълни с милостта според плътта, та да узнае Той според плътта как да подпомага Своя народ според немощите му“ (Алма 7:10–12).

Добри хора около вас ще се опитват да разберат скръбта ви при загубата на обичан човек. Те самите може да изпитват скръб. Спасителят не само разбира и чувства скръбта, но и чувства *вашата* лична скръб, която само вие изпитвате. А Той ви познава съвършено. Той познава сърцето ви.

Канете Светия Дух

Спасителят може да знае кои от многото неща, които можете да правите, ще бъдат най-добри за вас, докато каните Светия Дух да ви утешава и благославя. Той знае къде е най-добрата отправна точка за вас. Понякога тя е да се молите. Понякога е да отидете и утешите някого другиго. Знам за една вдовица с инвалидизираща болест, която бе вдъхновена да посети една друга вдовица. Не бях там, но съм сигурен, че Господ е вдъхновил една вярна Негова последователка да помогне на друга и така да може да утеши и двете.

Има много начини, по които Спасителят може да помага на скърбящите, всеки от които е специално за тях. Но може да бъдете сигурни, че Той може и ще помага по начина, който е най-добър за скърбящите и близките им. Едно от неизменните неща, когато Бог избавя хора от скръбта е, че те изпитват смирение пред Него. Един въздействащ пример за силата на изпълненото с вяра смирение идва от живота на Йов (вж. Йов 1:20–22). Йов също има нестихваща вяра във Възкресението на Спасителя (вж. Йов 19:26).

Ние всички ще бъдем възкресени, включително обичните ви хора, които са починали. Повторното ни събиране с тях няма да бъде духом, но с тела, които никога няма да умрат, нито да остаряват или разболяват.

Когато Спасителят се явява на апостолите Си след Възкресението, Той не само ги успокоява в тяхната скръб, а успокоява и всички, които някога може да скърбят. Той успокоява тях и нас по следния начин:

„Мир вам! …

Погледнете ръцете Ми и нозете Ми – Аз съм същият; пипнете Ме и вижте, защото дух няма плът и кости, както виждате, че Аз имам“ (Лука 24:36, 39).

Господ може да ни вдъхновява да искаме силата на избавление от нашата скръб по начина, който е най-подходящ за нас. Можем да избираме да служим на другите заради Господ. Можем да свидетелстваме за Спасителя, за Неговото Евангелие, за възстановяването на Неговата Църква и за Неговото Възкресение. Можем да спазваме Неговите заповеди.

Всички тези избори канят Светия Дух. Именно Светият Дух е този, който може да ни утешава по начин, подходящ за нашите нужди. И чрез вдъхновението на Духа ние можем да имаме както свидетелство за Възкресението, така и ясен поглед към величествената среща, която ни предстои. Почувствах тази утеха, когато погледнах надгробната плоча на някой, когото познавах, някой, когото знам, че в един бъдеш момент ще мога да прегърна. Имайки това знание, аз не само бях избавен от скръбта, но и бях изпълнен с щастливо очакване.

Може да бъдете сигурни, че Той може и ще помага по начина, който е най-добър за скърбящите и близките им.

Ако това дете бе достигнало зрялост, тя щеше да се нуждае от избавление от други изпитания. Щеше да бъде изпитвана да остане вярна на Бог чрез физически и духовни затруднения, които се дават на всички хора. Въпреки че тялото е великолепно творение, поддържането му в изправност е затруднение, което изпитва всеки един от нас. Всеки трябва да преживее болести и последствията на остаряването.

„Бъди смирен“

Силата на избавлението от изпитанията е подготвена и е на наше разположение. Тя действа по същия начин като избавлението от изпитание, което идва, когато преживеем смъртта на обичан човек. Също както избавлението не винаги се изразява в пощадяване живота на обичан човек, избавлението от другите изпитания може да не се състои в тяхното премахване. Господ може да не даде избавление, докато не развием вярата да вземаме решения, които ще направят така, че силата на Единението да може да работи в нашия живот. Той не изисква това поради безразличие, а поради любов към нас.

Томас Б. Марш, бивш президент на Кворума на дванадесетте апостоли, получава съвет за това как да получава Господната сила за избавление от противопоставянето в живота. Тогава изпитва трудности и Господ е знаел, че ще има още такива. Ето съвета

към него, който приемам за себе си и предлагам на вас: „Бъди смирен и Господ, твоят Бог, ще те води за ръка, и ще даде отговор на молитвите ти“ (Учение и завети 112:10).

Господ винаги желае да ни води към избавление чрез задълбочаване на нашата праведност. За това е нужно покаяние. И трябва смирение. Ето защо пътят към избавление винаги изисква смирение, за да може Господ да ни води за ръка там, където желае да ни заведе през нашите трудности и към освещаване.

Изпитанията може да доведат до негодуване или обезсърчение. Смирението, от което всички се нуждаем, за да може Господ да ни води за ръка, идва от вярата. Идва от вярата, че Бог наистина е жив, че ни обича и че това, което Той иска, колкото и да е трудно то, е най-доброто за нас.

Спасителят ни е показал това смирение. Чели сте за това как Той се моли в Гетсиманската градина, докато преминава през изпитание за нас, невъзможно за разбиране и описание изпитание, несравнимо с всяко друго. Помните молитвата Му: „Отче, ако желаеш, отмини Ме с тази чаша; обаче не Моята воля, а Твоята да бъде“ (Лука 22:42).

Той познава и се уповава на Небесния Си Отец, великия Елохим. Той знае, че Неговият Отец е всесилен и безпределно добър. Възлюбеният Син моли със смирени думи, като тези на малко дете, за да може силата за избавление да Му помогне.

Намерете смелост и утеха

Отец не избавя Сина чрез премахване на изпитанието. Заради нас Той не го прави, но позволява на Спасителя да довърши мисията, за чието изпълнение е дошъл. И все пак, ние винаги можем да намираме смелост и утеха от знанието за помощта, която Отец наистина Му предоставя:

„И Му се яви ангел от небето и Го укрепяваше.

И като беше във вътрешна борба, молеше се по-усърдно; и потта Му стана като големи капки кръв, които капеха на земята.

И като стана от молитвата, дойде при учениците и ги намери заспали от скръб;

и им каза: Защо спите? Станете и се молете, за да не паднете в изкушение“ (Лука 22:43–46).

Спасителят се моли за избавление. Дава му се не спасение от изпитанието, а достатъчно утеха, за да може със слава да го премине.

Неговата заповед към учениците Му, които също са подложени на

> *Исус Христос е заплатил откуп за всичките ни грехове и тези на всички чеда на Небесния Отец, за да може да бъдем избавени от смъртта и греха.*

изпитание, е насока за нас. Можем да решим да я следваме. Можем да решим да станем и да се молим със силна вяра и смирение. И можем да последваме добавената в Марк заповед: „Станете да вървим“ (Марк 14:42).

От това получавате напътствия как да устоявате успешно на физическите и духовните изпитания в живота. Ще се нуждаете от Божията помощ, след като сте свършили всичко, което е по силите ви. Затова станете и направете необходимото, като получите помощта Му възможно най-скоро, без да чакате да дойде криза, за да молите за избавление.

Тържествено ви свидетелствам, че Бог Отец е жив и ни обича. Знам това. Неговият план за щастие е съвършен и *наистина* е план за щастие. Исус Христос е бил възкресен и ние също ще бъдем. Той е страдал, за да може да ни помага във всичките ни изпитания. Той е заплатил откуп за всичките ни грехове и тези на всички чеда на Небесния Отец, за да може да бъдем избавени от смъртта и греха.

Знам, че в Църквата на Исус Христос Светият Дух може да идва, за да ни утешава и да ни пречиства, когато следваме Учителя. Моля се да получавате Неговата утеха и помощ в моменти на нужда през всички проблеми и изпитания във вашия живот. ■

От духовното послание „The Power of Deliverance“, изнесено в Университета Бригъм Йънг на 15 януари 2008 г.

БЕЛЕЖКА

1. „Води, нежна Светлина!“, *Химни,* № 68.

ФРАГМЕНТ ОТ „ИЗГУБЕНАТА ОВЦА“, ОТ ЙОНГСЪНГ КИМ, ПРЕДОСТАВЕНО ОТ HEAVEN LIGHT

ФРАГМЕНТ ОТ *ГЕТСИМАНСКАТА ГРАДИНА*, ОТ ДЖ. КЪРК РИЧАРДС, МАСЛИНОВИ КЛОНКИ ОТ GETTY IMAGES

В святата градина

Замислено ♩ = 60–68

Текст и музика: Тами Симистър Робинсън

1. Знам във Гет - си - ма - ни - я с'бла - го - дат из - ку - пи ме.
2. Ра - ни - те Ти аз ви - дях, сим - во - ли на Тво - я дар.
3. Таз во - да пред мен се - га с'по - чит ще из - пи - я аз.

В'свя - та - та гра - ди - на знам, мо - ли се за ме - не Ти,
Стра - да Ти за всич - ки нас и за ме - не знам ум - ря,
Със бла - го - го - ве - ни - е ще сви - де - тел - ствам за Теб,

мо - ли се за ме - не Ти. При - е - ми сър - це - то ми,
и за ме - не знам ум - ря. При - е - ми сър - це - то ми,
ще сви - де - тел - ствам за Теб. При - е - ми сър - це - то ми,

во - ля - та ми Ти сми - ри! В'свя - та - та гра - ди - на знам,
во - ля - та ми Ти сми - ри! Стра - да Ти за всич - ки нас
во - ля - та ми Ти сми - ри! По - ве - че не стра - дай Ти,

мо - ли се за ме - не Ти, мо - ли се за ме - не Ти.
и за ме - не знам ум - ря, и за ме - не знам ум - ря.
ще жи - ве - я аз за Теб, ще жи - ве - я аз за Теб.

© 2003 Тами Симистър Робинсън. Всички права запазени.
Тази песен може да бъде копирана за случайна нетърговска употреба у дома или в Църквата.
Тази бележка трябва да бъде включена във всяко направено копие.

от Брайън К. Аштън
Втори съветник в Общото президентство на Неделното училище

Три урока за любов, радост и мир

Следването на тези три стъпки може да промени значително живота ви и да ви помага да чувствате плодовете на Духа.

Когато бях студент, си мислех много за моето бъдеще. След като стигнах до бъдещето, т.е. животът след университета, научих три урока, които промениха значително живота ми. Бих искал да споделя с вас тези уроци, с надеждата, че няма да ви отнеме толкова дълго, колкото ми отне на мен, за да ги науча. Те могат да ви помагат да намирате по-голяма радост в живота и в крайна сметка да получите възвисяване с вашия Небесен Отец.

1. Търсете щастие, мир и Светия Дух

Запознах се със съпругата ми Мелинда по време на втората ми година в университета, около шест месеца след като се завърнах от моята мисия. Веднага разбрах, че искам да се оженя за Мелинда. Обаче Мелинда не знаеше това. Чак пет години по-късно тя най-сетне получи отговор, че няма да сбърка, ако се омъжи за мен.

Като вършите дребните неща и се уповавате на жертвата на Исус Христос, можете да намирате радост и мир, независимо от обстоятелствата си.

За тези пет години преживях най-голямото изпитание в живота си. Знаех за кого трябва да се оженя и Духът ме подтикваше да действам, но изглежда не можех да постигна тази цел.

Скоро след като завърших университета, Мелинда реши да отиде на мисия – убеден съм, че отчасти целта ѝ беше да се откъсне от мен. Имаше моменти по време на мисията ѝ, когато се чувствах нещастен, защото съсредоточавах вниманието си върху това, което нямах. Обаче изучавах Писанията и се молех ежедневно, служех в Църквата и се стремях да правя нещата, които канеха Светия Дух в живота ми.

Една ранна и много студена неделна сутрин в Минеаполис, щата Минесота, САЩ, докато шофирах към църквата, си помислих: „Сега би трябвало да съм наистина нещастен. Изглежда, че нищо не върви така, както искам. Но не съм нещастен. Чувствам се невероятно щастлив!“

И така, как можех да съм щастлив, ако преминавах през наистина трудно за мен изпитание?

Отговорът се намира в Галатяните 5:22–23: „А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вярност, кротост (и) себеобуздание“.

Тъй като вършех нещата, които канеха Духа в моя живот, аз чувствах Божията любов. Чувствах радост и мир. Можех да търпя дълго и пак да съм щастлив.

Това да имаме любов, радост и мир в нашия живот, в нашите семейства и в нашите бракове, не идва от притежаването на голяма къща, хубави коли, най-модерните дрехи, успех в кариерата или някое от другите неща, за които светът казва, че носят щастие. Тъй като чувствата на любов, радост и мир идват от Духа, то изпитването на тези чувства изобщо не трябва да е свързано с материалните ни обстоятелства.

Моля разберете, нямам предвид, че винаги ще бъдем щастливи или че материалните ни обстоятелства никога няма да засягат нашето щастие. Всъщност, ако никога не вкусим горчивото, не можем да знаем кое е сладкото (вж. Учение и завети 29:39, вж. също Моисей 6:55).

Понякога е необходимо да ни е трудно. Освен това, някои физически и емоционални състояния могат да ни причинят голямо страдание и да направят много трудно за нас да чувстваме Духа. Но ако се стремим да имаме в живота си Духа и ако се уповаваме на Бог, можем да сме като цяло щастливи.

Свидетелствам от личен опит, че това е така. От преживяването ми по време на мисията на Мелинда забелязах, че ако върша нещата, които канят Духа в живота ми, включително да избирам да вярвам и приемам, че нещата ще се получат така, както желае Бог, аз обикновено съм щастлив (вж. Яков 3:2)[1].

2. Не се лъжете от имитациите

В опитите си да ни обърква и мами, Сатана предлага измамни алтернативи на всичко, което върши Бог. Въпреки опитите на Сатана да ни убеди в противното, Спасителят ни учи, че „(не може) лошо дърво да дава добри плодове“ (3 Нефи 14:18). Тъй като Сатана е лошо дърво, той не може да ни накара да изпитваме „любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вярност, кротост (и) себеобуздание“ (Галатяните 5:22–23). Всъщност, Сатана иска да ни накара да сме нещастни (вж. 2 Нефи 2:27).

Какво наистина прави Сатана? Опитва се да ни измами.

Една моя приятелка, една от избраните, бе измамена. Тя отслужи мисия и бе забележителна мисионерка. Когато се върна от мисията си, планираше да прави всичко, което бе канело Духа в живота ѝ и което я бе укрепвало по време на мисията ѝ. Известно време наистина го правеше.

В опитите си да ни обърква и мами, Сатана предлага измамни алтернативи на всичко, което върши Бог. Спасителят ни учи, че „(не може) лошо дърво да дава добри плодове“

(3 Нефи 14:18).

Обаче тя видя, че приятели, много от които бяха завърнали се мисионери, идват всяка неделя на църква, но когато са извън сградата ѝ, живеят като хората от света. Те изглеждаха щастливи. Те правеха „забавни“ неща. А начинът им на живот изглеждаше много по-лесен от нейния.

Лека по лека тя спря да върши малките неща, които ѝ бяха давали духовна сила по време на нейната мисия. Тя все още имаше свидетелство, но ми каза, че е решила, че ако просто посещава църковните си събрания, щяла да бъде в безопасност. Обаче, тя каза: „Духовно аз бях неактивна“[2]. Докато тя живееше като хората от света, един лош избор водеше до друг и скоро тя забременя.

Нейните неправедни решения в крайна сметка имаха последствия. Тя не беше щастлива и го знаеше. За щастие, моята приятелка осъзна, че е била измамена и се покая.

Нейната история показва, че дори и най-добрите могат да бъдат измамени. Освен това, нейната история показва, че непрекъснато трябва да сме нащрек за измами. Постигаме го, като вършим малките неща, които канят Духа в нашия живот.

Радвам се да кажа, че сега моята приятелка е щастлива, стреми се да спазва заповедите и е физически и духовно активна в Евангелието.

Измамите на Сатана идват по много различни начини. Ще спомена само някои от тях.

Сатана се опитва да ни накара да поставяме материалните неща пред духовните неща. Можем да разберем дали приоритетите ни са объркани, ако обърнем внимание колко често казваме: „Твърде зает/а съм или твърде уморен/а съм сега да _____“. Попълнете празното място: да посетя храма, да служа, да изучавам Писанията и размишлявам над тях, да изпълнявам призованието си или дори да се моля.

Една от причините да се чувстваме толкова заети са усилията на Сатана да ни разсейва. Той използва смартфона в ръката ни, радиото в колата, телевизора в дома ни и хилядите други неща, за да ни разсейва почти през цялото време. В резултат на това се чувстваме позаети, отколкото всъщност сме.

Друг резултат от това разсейване е, че ние размишляваме все по-малко. Сатана се старае да ни разсейва, защото знае, че размишляването, особено над Писанията, води до по-голямо обръщане във вярата и откровения.

Друга от измамите на Сатана идва чрез идеята, че външните ни действия са по-важни от вътрешната ни мотивация. Когато ни липсва правилната мотивация за извършването на духовни неща, ние не изпитваме радостта на Евангелието. В резултат на това спазването на заповедите става мъчение, а Сатана знае, че ако може да ни накара да се чувстваме така, ние вероятно ще спрем да вършим това, което знаем, че трябва да вършим.

Сатана също така ни мами да вярваме, че радостта и щастието произлизат от лесния живот или от забавлението през цялото време. Не е така. Истината е, че няма радост или щастие без нещо, което трябва да се преодолее (вж. 2 Нефи 2:11, 23).

Последната измама на Сатана, която ще спомена, е, че той се опитва да ни убеждава, че нечестието, с неговите моментни удоволствия, е всъщност щастие. Сатана знае, че поне за момента някои чувства или емоции може (1) да ни накарат да мислим, че чувстваме плодовете на Духа, (2) да замаскират нашето желание за тези плодове или (3) да ги считаме за приемливи заместители.

Например Сатана може да ни изкушава да се стремим към страст, вместо към любов. Може да ни примами с вълнение, вместо трайна радост. Той се опитва да ни разсейва, вместо да ни дарява мир. Би искал да бъдем себични, педантични и подправено приятни, вместо да бъдем безкористни, последователно покорни и духовно насочени по подходящия начин. Неговите изкушения водят до обърквване, което от своя страна може да ни накара да мислим, че нарушаването на заповедите ще ни даде щастие.

3. Правете дребните неща

Обикновено дребните неща канят Духа в живота ни, предпазват ни от измама и в крайна сметка ни помагат да се сдобиваме със силата да спазваме заповедите и да придобием вечен живот. Спасителят учи старейшините в Къртлънд, Охайо, на следния принцип: „Затова да се не уморявате да вършите добро, защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико“ (Учение и завети 64:33).

Защо дребните неща са толкова важни? В следващия стих Спасителят обяснява, че „Господ изисква сърцето и драговолен ум“ (Учение и завети 64:34). Защо Спасителят свързва дребните неща със сърцето и драговолен ум? Защото при постоянното вършене на дребните неща ние покоряваме сърцата и умовете си на Бог, което ни пречиства и освещава (вж. Еламан 3:35).

Това пречистване и освещаване променя самата ни същност, малко по малко, така че да ставаме все по-подобни на Спасителя. Това също така ни прави по-възприемчиви

към подтиците на Светия Дух, което ни прави по-малко податливи на измама.

В последната ми година в гимназията моят баща провеждаше Семинар с мен вкъщи. Тъй като темата през онази година бе Книгата на Мормон, той реши да я прочетем заедно, стих по стих и да обсъдим какво сме научили. Докато четяхме, той ми задаваше въпроси, които ме караха да се замислям върху прочетеното и ми обясняваше нещата, които не разбирах. Все още си спомням как учих за Спасителя и как почувствах, че Той наистина е посетил нефитите и че наистина могат да ми бъдат опростени греховете заради Неговото Единение.

Свързвам моята основа в Писанията с тези уроци, които имахме заедно с моя баща. Чувствах нещо, докато четяхме. И по-важното, моите желания, мотивация и действия се промениха. Исках да бъда подобър. Започнах да виждам как ме мамят. Покайвах се по-често. До края на първата ми година в университета аз бях започнал да чета Писанията всеки ден.

Тогава президент Езра Тафт Бенсън (1899–1994) помоли членовете на Църквата да четат всекидневно Книгата на Мормон и да прилагат наученото[3]. И така, освен всичко друго, което четях, аз четях по малко и от Книгата на Мормон.

На мисията си научих как наистина да изучавам Писанията и да се угощавам с тях. Не само че чувствах Светия Дух, докато четях, но и започнах да изпитвам радост, докато изучавах Писанията в търсене на отговори на моите проблеми и тези на моите проучватели.

След мисията си продължих ежедневно да се угощавам с Писанията. Тъй като това

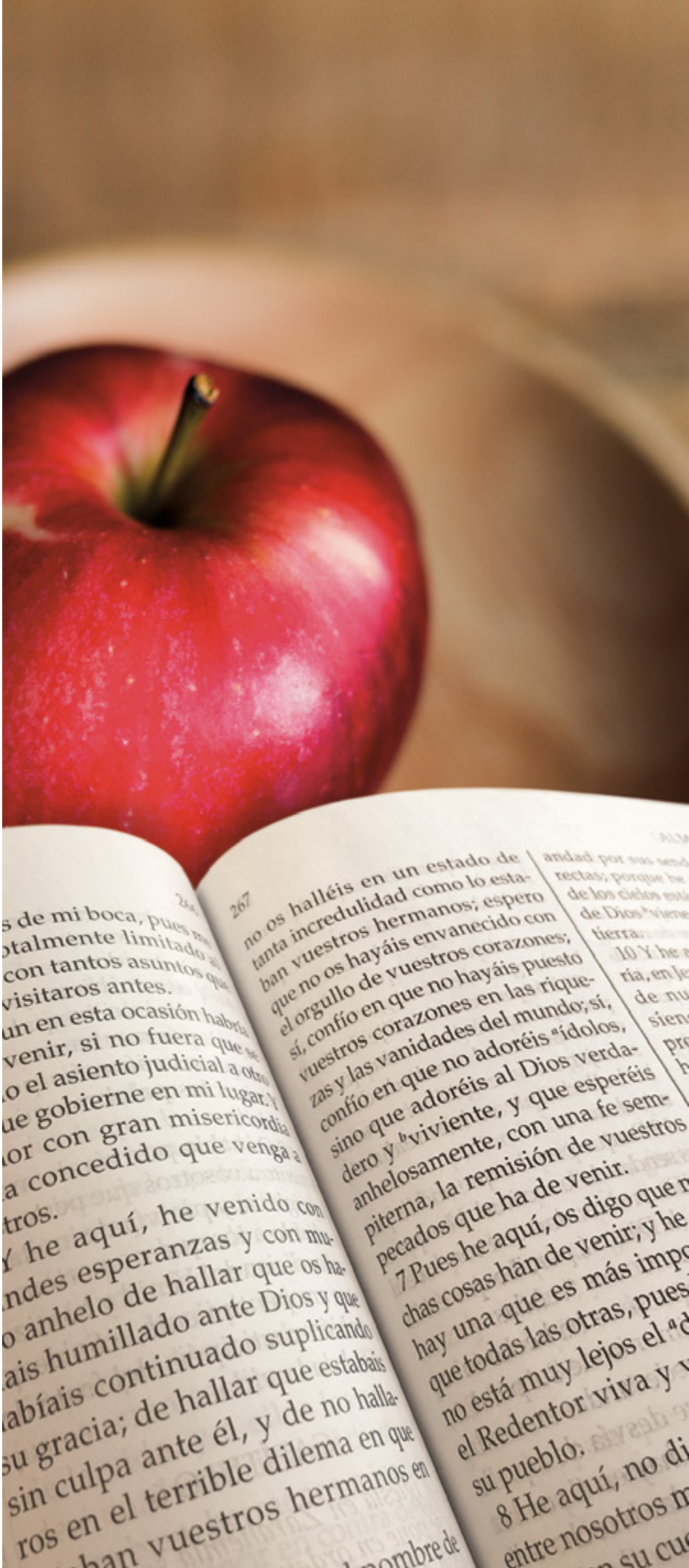

Обещавам ви, че ако се угощавате ежедневно с Писанията, особено с Книгата на Мормон, ще каните Духа в живота си.

канеше Светия Дух в живота ми, аз получавах Неговото напътствие, което ми помагаше да използвам по-ефективно времето си. В резултат на това се справях по-добре в университета, а по-нататък и в работата. Стана по-лесно да вземам добри решения. Молех се по-често и бях по-усърден при изпълняването на призованията си. Ежедневното угощаване с Писанията не реши всичките ми проблеми, но животът бе по-лесен.

През август 2005 г. президент Гордън Б. Хинкли (1910 – 2008) отправи молба към всички да прочетат или препрочетат Книгата на Мормон до края на годината[4]. Тъй като аз и без това четях ежедневно Книгата на Мормон, вече бях стигнал до Етер или Мороний. Съответно, след като я приключих около седмица или две след това, аз си помислих, че съм изпълнил молбата на президент Хинкли.

Обаче тогава един верен домашен учител дойде да посети семейството ни. Той попита как се справям с поканата на президент Хинкли.

Казах му, че имах късмет да съм започнал Книгата на Мормон преди поканата от президент Хинкли. После, с известна себичност, обявих, че съм изпълнил задачата.

За щастие, моят домашен учител гледаше на нещата другояче. Докато той деликатно ме коригираше, Духът ми нашепваше, че домашният ми учител е прав.

Сега трябваше да чета по две глави на ден, за да приключа отново до края на годината. Като увеличих темпото, с което четях Книгата на Мормон, забелязах, че получих още повече сила в живота си. Имах повече радост. Виждах нещата по-ясно. Покайвах се дори още по-често. Исках да служа на другите и да ги спасявам. Бях по-малко податлив на измамите и изкушенията на Сатана. Още повече обичах Спасителя.

През онзи ноември бях призован за епископ в нашия район. Изпълняването на поканата на президент Хинкли ме подготви за това призование. От тогава насам забелязах, че колкото по-натоварен ставам, дали на работа или в Църквата, толкова повече се нуждая от това да изучавам Писанията, особено Книгата на Мормон.

Можете да имате същите благословии и същата сила в живота си, ако и вие ежедневно се угощавате с Писанията. Обещавам ви, че ако се угощавате ежедневно с Писанията, особено с Книгата на Мормон, ще каните Духа в живота си и по естествен начин ще се молите всеки ден, ще се покайвате по-често и ще ви е по-лесно да ходите на църква и да вземате всяка седмица от причастието.

Свидетелствам, че като правите малките неща и се уповавате на Господ, ще можете да намирате любов, радост, мир и щастие, независимо от вашите обстоятелства. Свидетелствам ви и че всичко това е възможно заради жертвата на Исус Христос. Всички добри неща идват чрез Него (вж. Мороний 7:22, 24). ■

От духовно послание „Honesty – The Heart of Spirituality“, изнесено в Университета Бригъм Йънг на 5 декември 2017 г.

БЕЛЕЖКИ

1. Когато сме непоклатими във вярата в Христос, можем да се угощаваме с Божията любов, независимо от нашите обстоятелства.
2. Бележките от интервюто и текста му са собственост на автора.
3. Вж. Ezra Taft Benson, “A Sacred Responsibility,” *Ensign,* May 1986, 77–78; вж. също “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign,* Nov. 1986, 4–7.
4. Вж. Gordon B. Hinckley, “First Presidency Message: A Testimony Vibrant and True,” *Ensign,* Aug. 2005, 2–6.

Дори ураган не можеше да ни спре

Скоро след завръщането ми от моята мисия получих покана да отида на танцова забава. Там загубих телефона си и един млад мъж ми предложи да ми помогне да го намеря. Докато говорехме, открихме, че и двамата сме завърнали се мисионери и имахме много общи идеи и цели.

Връзката ни продължи да се развива и ние се сгодихме. Мечтаехме си да бъдем запечатани в храма Вашингтон окръг Колумбия преди да го затворят за основен ремонт през март 2018 г. Но след като взехме това решение, бяхме подложени на изпитание. Първо, аз изгубих работата си и нямах начин да спестя пари за пътуването ни до храма. После, един ураган се насочи към Пуерто Рико и се очакваше да го удари точно преди датата на сватбата ни.

Когато ураганът Мария ни достигна, той унищожи красивия ни остров. Магазините затвориха. Нямахме електричество; трудно беше да се намират вода, храна и други основни продукти. Изгубихме всичко, което планирахме да използваме за сватбения си прием. Трябваше да отменим приема и изглежда трябваше да отменим и сватбата ни. Пътуванията до и от Пуерто Рико бяха ограничени и никой не знаеше за колко време. Започнах да се чувствам обезсърчена и бях изпълнена със съмнения и объркване.

Една вечер с годеника ми обсъдихме нашата ситуация. Пътуването бе несигурно и нямаше да имаме прием, нито сватбени дрехи, но Духът потвърди, че трябваше да се уповаваме на Господ. Най-важното нещо бе да бъдем запечатани в храма. Молихме се на Небесния Отец за помощ.

След като се възобновиха полетите от Пуерто Рико, трябваше да направим нови планове за пътуване и да сменим датата на запечатването си. Нямахме комуникации в продължение на седмици след урагана, но мобилният телефон на една приятелка работеше. Тя ни позволи да го използваме, за да се свържем с храма. Успяхме да уредим наново всичко, за да може все пак да бъдем запечатани. Няколко седмици преди пътуването ни наши близки и приятели дариха обувки и дрехи и ни помогнаха да се сдобием с много неща за нашата сватба.

Когато най-сетне влязохме в храма, оставихме зад гърба си всичките ни притеснения. Държахме се за ръце, за да започнем заедно бъдещето си. Наистина мога да кажа, че почувствах как Господ се намеси, като ни насочи и увери, че ако се уповаваме на Него, всичко ще бъде наред. Днес ние сме благословени с прекрасен син и сме семейство, запечатано за цялата вечност. ■

Корайма Сантяго де Хесус, Сан Хуан, Пуерто Рико

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ СУЗАНЕ СИМЪНС

След урагана Мария изглеждаше, че ще трябва да отменим нашата сватба.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЖОН КАЧИК

„Това е животът!“

Една късна зимна вечер се прибрах вкъщи след като бях провел много интервюта като епископ. Бях изтощен. В продължение на седмици на работа беше много стресиращо, а семейните и църковните задължения ме караха да се чувствам разпънат до краен предел.

В онази вечер трябваше да поправя колата си, за да мога да отида на работа на сутринта. Като облякох работния си гащеризон, от епископ аз станах механик. Легнах на студения под на гаража под колата ми и започнах да работя. Защо трябваше да бъда замръзнал, изтощен и да си ранявам кокалчетата, след като вече бях работил толкова много през този ден? Изгубих търпение и започнах да се моля на Небесния Отец по един хленчещ и умолителен начин.

„Може ли да ми помогнеш за малко? – казах аз. – Старая се максимално да бъда добър баща, съпруг и епископ и да спазвам заповедите. Няма ли да служа по-добре, ако мога да си почина малко? Моля помогни ми да свърша това, за да мога да си легна“.

Изведнъж три ясни думи се запечатаха в ума ми: „Това е животът“.

„Моля?“ – казах аз.

Думите отново дойдоха: „Това е животът!“.

Умът и сърцето ми започнаха да се изпълват с разбиране, когато думите дойдоха за трети път: „Това е животът!“. Тези думи отнесоха послание до духа ми. „Това“ бе земният живот и аз преживявах един момент на израстване, предвиден да ми помогне да стана това, което Небесният Отец желае да стана. Все едно, че Духът ми казваше: „Очакваше ли, че това земно пътуване ще бъде лесно?“. Когато се изправих от този леденостуден циментов под, бях променен.

В зависимост от това как реагираме на изпитанията, те могат да бъдат възприемани като дарове от един любящ Отец в небесата. Той ни предоставя възможността да имаме изпитания, за да можем да се научим да се обръщаме към Него. Когато правим това, ние сме благославяни със знание и духовно израстване.

Работех по колата си, когато едно ясно послание силно се запечата в ума ми.

Трите думи, които дойдоха в ума ми през тази студена вечер на циментовия под на гаража ми ме благославят повече от 35 години. Старая се нито едно изпитание да не бъде напразно. Виждам изпитанията като възможности да научавам нови неща, които може и никога да не науча по друг начин. ■

Ричард Дж. Андерсън, Юта, САЩ

Да видя татко да пее

Бях на мисия в Хонолулу, Хаваи, САЩ, от само четири и половина месеца, когато получих силен гърч и в последствие ми беше поставена диагноза епилепсия. Следващите месеци преминаха в ходене по болници, безброй изследвания и ново лекарство с притеснителни странични ефекти.

До този момент бях толкова съсредоточена върху мисионерската работа, че не ми беше липсвал много домът ми, но от мига на този гърч, сърцето ме болеше. Липсваха ми моите родители и се чувствах сама дори и когато бях заобиколена от прекрасни, грижовни хора. Не исках да се прибера у дома, но исках да изпитвам мир.

С позволение от президента ми на мисия говорих по телефона с родителите ми за моето лекарство. Баща ми, който тъкмо бе осъществил мечтата на живота си да се присъедини към Хора на Табернакъла при Храмовия площад, ме увери, че ще пее от все сърце за мен по време на общата конференция, която щеше да започне на следващия ден.

На следващата сутрин силно се молих за мира, от който толкова отчайващо се нуждаех. И преди бях получавала отговори на конкретни въпроси по време на обща конференция и вярвах, че отново мога да получа насока. Когато конференцията започна, хорът запя „Бог е с вас, чеда любими“ (*Химни,* № 67). През първата минута видях моя татко на телевизионния екран. Камерата се спря на лицето му за известно време.

Сълзи се стекоха от очите ми и започна да ме обгръща едно невероятно чувство на мир. Знаех, че Бог ме обича. Знаех точно от какво се нуждаех в този ден – от едно просто уверение, че Той е близо и знае за мен. Почувствах Божията любов и в допълнение любовта на моето семейство, на моите колежки и на моя президент на мисия. Вместо да се чувствам обременена, сега виждах възможност да се доближавам до Господ.

Здравните ми проблеми не изчезнаха. В крайна сметка трябваше да приключа рано мисия, но знаех, че Бог съществува и че Той ме обича. Тази увереност бе с мен през още много други трудности и ми дава надежда в най-тежките ми часове. Други може да го нарекат съвпадение, но знам, че това, че видях моя татко да пее за Божията любов, бе малко чудо в моя миг на нужда. ■

Мария Ока, Калифорния, САЩ

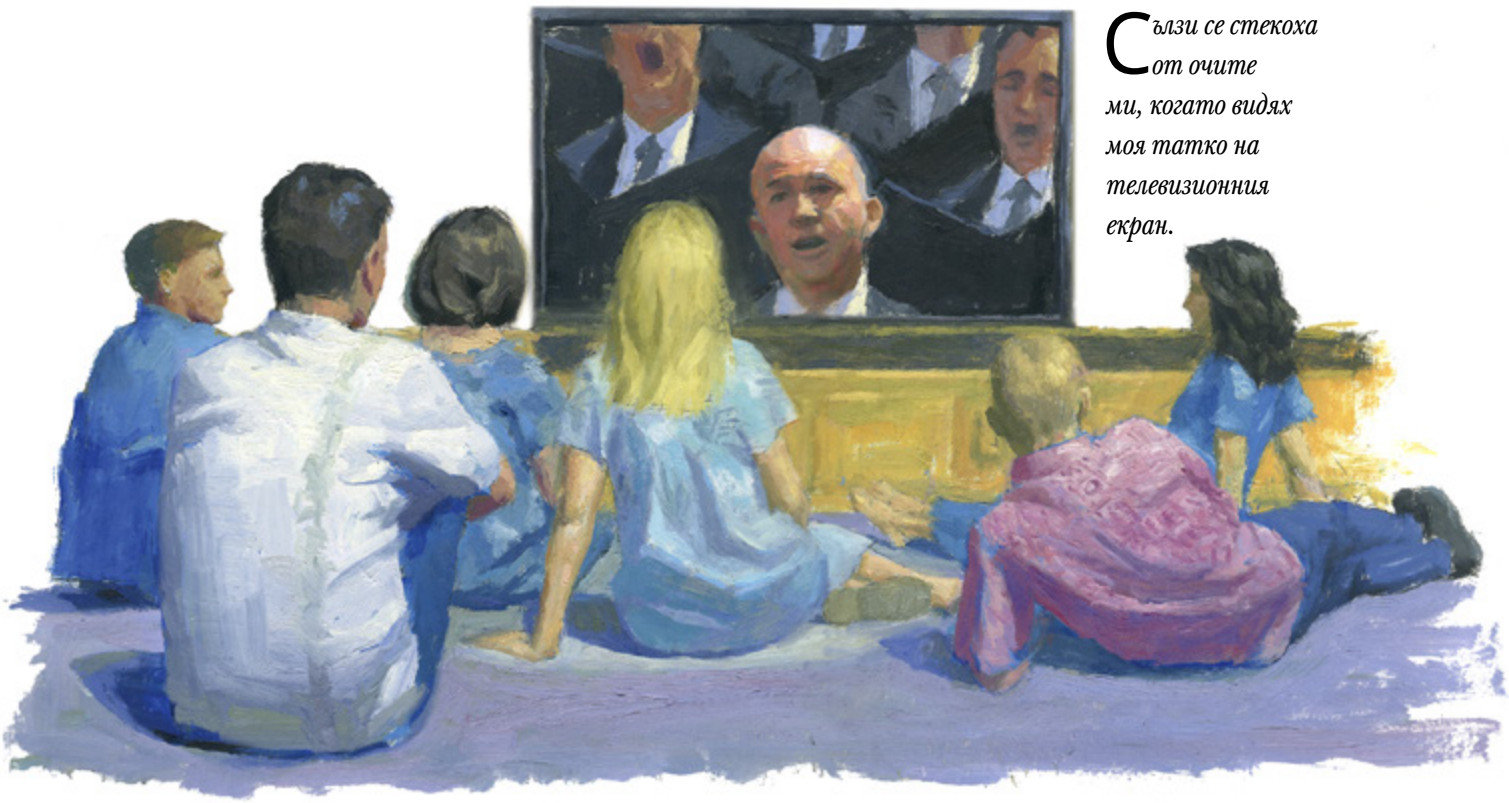

Сълзи се стекоха от очите ми, когато видях моя татко на телевизионния екран.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ АЛЪН ГАРНС

Покана за Рикардо

Когато чуя за църковна дейност, винаги каня на нея 10 души, които не са членове на Църквата. Правя това от години. Правя покани и слагам всяка от тях в бял плик и се моля Духът да ме насочва. После раздавам поканите. Рядко се случва и десетимата да дойдат, но дори и само един да дойде, чувствам, че съм успял.

Преди няколко години подготвих десет покани за една вечер край огнището за съпружески двойки. Раздадох девет на хора от работата ми и ми остана една. Не знаех на кого да я дам. След минути покрай бюрото ми премина Рикардо, един търговски представител. Почувствах се подтикнат да го поканя, въпреки че той бе отказал покана от друг колега да присъства на събитие в неговата църква. Не мислех, че Рикардо ще се заинтересува.

Но когато Рикардо на излизане отново мина покрай бюрото ми, почувствах отново подтика. Обаче той излезе толкова бързо, че нямах възможност да говоря с него. Помолих се Рикардо да се върне, ако трябва да му дам поканата.

След като свърших молитвата, Рикардо се върна, за да ми зададе въпрос. След това аз казах: „Рикардо, в моята църква ще има дейност за съпружески двойки. Ще споделяме опит за това как да живеем щастливо всеки ден. След това ще има танци. Ако те поканя, ще дойдеш ли?“

„Разбира се!“ – каза Рикардо, но отговорът му не ми прозвуча убедително.

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ КЕЙТИ ДОКРИЛ

Раздадох девет покани на хора от работата ми и ми остана една. Не знаех на кого да я дам.

„Поне свърших моята част“ – помислих си аз.

Със съпругата ми отидохме рано на дейността, за да приветстваме хората при пристигането им. Изведнъж видях Рикардо със съпругата му Рехина. Запознах ги с жена ми и останалите присъстващи. През цялата вечер изглеждаше, че на Рикардо и Рехина наистина им харесва. Бях изненадан, когато те казаха, че ще дойдат на църква в неделя, за да научат повече.

Рикардо, Рехина и двете им деца наистина научиха повече. В крайна сметка те се присъединиха към Църквата. По-късно бяха запечатани в храма. Веднъж Рикардо ми каза, че със съпругата му говорели за развод, но тогава Господ отвел Рикардо в моя офис.

Оттогава насам моля Бог да ми прости, че си помислих, че Рикардо няма да приеме поканата ми. Научих, че е важно да каним всички. Няма как да знаем кой ще приеме. ■

Мартин Аполо Кордоба, Парана, Бразилия

Бизнесът процъфтява

От Джошуа Дж. Пърки
Списания на Църквата

Благодарение на това, което научава в курсовете за разчитане на собствените сили, когато една врата се затваря за Теди Рейес, друга се отваря.

Часът е 4:00 сутринта в Санто Доминго, Доминиканска република и Теди Рейес вече е буден и работи. Той има много за вършене днес, за да поддържа процъфтяващия си бизнес. Започва да реже домати и хляб на филийки. После прави своя специален сос.

До 6:00 ч. вече са пристигнали двама служители, за да му помагат и приготовленията се ускоряват. До 8:00 ч. те вече са направили 300 сандвича, опаковани поотделно в найлонова опаковка и сложени в торбички. Идват още шест служители и целият екип излиза да продава.

До 9:00 ч. почти всички сандвичи (без три или четири, които Теди е запазил, за да нахрани екипа си) са продадени.

Бизнесът на Теди върви. Но нещата не винаги са били лесни. Всъщност, през изминалите пет години той не успява да си намери постоянна работа в избраната от него професия – като адвокат.

Как тогава Теди преминава от съветване на клиенти към продажба на сандвичи? Разбира се, изисква се много усърдна работа, но и внимателно прилагане на принципите,

които той научава в курсовете, предлагани чрез църковните Служби по разчитане на собствените сили.

Загуба на работата

Преди пет години животът на Теди изглежда прекрасен. Той има добра работа като адвокат, отскоро е женен и е кръстил съпругата си. „Но имахме няколко затруднения – казва той – и изгубих работата си“.

През следващите четири години на Теди му е трудно да си намери работа. „Имаше много работа, която можех да върша, но никой не искаше да ми плаща. Опитах да започна различни видове собствен бизнес, но не се получи“.

Съпругата му, Стефани, има добра работа, но само нейната заплата не покрива сметките. Скоро им се ражда дете. Те са във възторг, но финансовите им обстоятелства се влошават. Загубват къщата си, налага се да продадат колата си и използват всичките си спестявания. Накрая се налага да се преместят в малка къща, собственост на майката на Стефани.

Но Теди не се отказва. Скоро след това се появява неочаквана възможност.

Силата на разчитането на собствените сили

След години на затруднения Теди знае, че е време за промяна.

„Реших да се запиша на курсовете на Църквата за разчитане на собствените сили – казва той. – Бях чувал за тях, но винаги съм си мислел, че не са за мен. Мислех, че са само за това да правиш сам неща. Курсовете бяха великолепни“.

Първо, Теди се присъединява към групата „Лични финанси“. После се присъединява към групата „Започване и развитие на моя бизнес“. Груповите занятия помагат на Теди за бизнес познанията му, но му помагат и да израства духовно.

„Записването в тези курсове промени всичко – казва той. – Реших да правя всичко, на което учат те. И финансовото ми състояние веднага се промени. Започнах да плащам пълен десятък, да се моля ежедневно, да изучавам Писанията и да упражнявам вяра. И нещата се промениха – започнах да спестявам пари и да освещавам Господния ден. Всеки принцип ме благославяше“.

В групата „Започване и развитие на моя бизнес“ Теди научава за това как да разпознава потенциален продукт, който може да е от полза на клиентите там, където живее той. Докато преценява какво търсят хората, започва да идва вдъхновението. В неговия район хората обичат пресни сандвичи, но предпочитат да ги поръчват и да им бъдат доставяни.

„Много ресторанти имат специален сос, който прави храната им да се отличава – казва Теди. – Затова разработих мой собствен специален сос за сандвичи!“

Разрастване на неговия собствен бизнес

В деня, в който Теди започва бизнеса си, той приготвя 30 сандвичи.

„След тридесет минути се върнах вкъщи – казва той. – Моята съпруга се притесни, когато ме намери на дивана. Тя ме попита защо вече съм вкъщи – не трябваше ли да продавам сандвичи? Аз вече ги бях продал!“

През следващите няколко седмици Теди се свързва с местни фирми и учебни заведения. Много от тях пожелават да купуват неговите сандвичи и бизнесът му започва да се разраства. Той бързо се научава как да съхранява пресните зеленчуци, за да не се развалят. Той също така знае точно колко издържа специалният му сос. Той поръчва и взема хляб всяка вечер. Купува намалени зеленчуци в събота, които струват по-малко, но все още са добри до понеделник.

Скоро започва да получава поръчки за конкретни видове сандвичи и дори големи количества за специални събития. Той се нуждае от помощ и започва да наема служители.

Като създава положителни взаимоотношения с местните учебни заведения и фирми, Теди създава активна и постоянна клиентела. В рамките на четири месеца той има осем служители и продава 300 сандвичи на ден, пет дни в седмицата. Екипът му по продажбите е толкова ефективен, че те продават всички сандвичи дори през лятото, когато учебните заведения са затворени. Сега Теди е готов за ново разрастване.

Поради това, че изкарва курсовете по разчитане на собствените сили, му идва вдъхновението да създаде бизнес за сандвичи. „Поради това напътствие от Църквата и благословиите, които получих, – казва той – имам много силно свидетелство за Църквата и Исус Христос“. ■

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ РАУЛ САНДОВАЛ

Нашият син е син на Небесния Отец

От Джерлин Мърфи

Нашият сладък малък син, Хейдън, дойде на този свят син, недишащ и борещ се за живота си. Без проплакване. Без движение.

Докато докторите и медицинските сестри се стрелкаха из болничната стая, знаех, че има сериозен проблем. Моят съпруг и баща ми бързо дадоха на Хейдън свещеническа благословия и Хейдън беше вкаран в интензивно отделение. Скоро му беше поставена диагноза: рядък дефект на сърцето. В рамките на дни той претърпя няколко сърдечни операции.

Чрез чудодейната сила на свещеническите благословии, пост и молитви, Хейдън въпреки всичко оцеля. Бяхме изключително радостни да доведем сина си у дома и да започнем новия ни живот заедно.

Хейдън донесе неизмерима радост в живота ни. За нас той беше скъп и го обожавахме. Но с течение на времето започнах да се безпокоя, че не напредва както се очакваше. Въпреки че специалистите ни уверяваха, че в крайна сметка ще навакса, продължавах да се безпокоя, докато се опитвах да помагам на сина си.

Със съпруга ми се опитвахме да научим всичко, което можем за болестта на Хейдън. Правехме всичко, което докторите ни казваха да правим. Въпреки това липсваше напредък.

Бях изтощена и отчаяна. Умолявах моя Небесен Отец да ми помогне да намеря някого, който да може да помогне на Хейдън, но помощ не идваше. Състоянието на Хейдън се влоши. Започна да има гърчове. Бяхме уплашени. Мислехме, че го губим.

Една вечер бях будна до късно, за да търся отговори. Написах писмо на Хейдън. Казах му колко го обичам и колко много се старая да направя живота му по-лесен. Обещах, че ще прекарам остатъка от живота си в опити да му помогна да получи нужната помощ.

За миг ме обзе разочарование и несигурност. Коленичих и попитах моя Небесен Отец: „Защо?“. Мислех, че ми е изпратил Хейдън, защото е знаел, че никога няма да се откажа да се опитвам да помогна на моя син. Тогава защо не можех да намеря никакви отговори? Защо всеки нов лекар и всяко ново лечение водеше до друга спънка? Небесният Отец не обичаше ли Хейдън?

Никога няма да забравя този момент. Изведнъж ме обзе едно изключително чувство на обич. В ума ми дойдоха думи, които не бяха мои: „Джерлин, мислиш ли, че го обичаш повече, отколкото Аз?“

Замръзнах. Времето спря. Сълзи потекоха по лицето ми, не от разочарование както досега, а от надежда, разбиране и любов.

Точно в този момент всичко се промени. Сърцето ми се смекчи. Въпросите ми се промениха. Сега разбирам, че моят Небесен Отец обича Хейдън със съвършена любов. Хейдън бе изпратен тук в тяло, подходящо за неговите нужди и неговите възможности за растеж и учене. Той има своите лични способности и трудности, както всеки от нас. Осъзнах, че децата с недъзи са ценни и възлюбени чеда на Небесния Отец, които имат специална мисия тук на земята.

Със съпруга ми постоянно получаваме отговори и благословии, но те идват, когато Господ прецени, не когато ние желаем. Били сме насочвани към правилните книги, терапии, учебни заведения и учители, за да помогнем на Хейдън да успее в този земен живот. Стремим се да търсим пътя, който нашият Небесен Отец е предвидил за Хейдън, вместо пътя, по който ние искаме той да върви. Правим всичко по силите си, за да помагаме на Хейдън да постигне божествения си потенциал и да води такъв живот, какъвто Небесният Отец е предвидил за него. Нашето разбиране за плана на Небесния Отец е много по-ясно сега, когато разбираме, че Хейдън е бил Негов, преди да бъде наш.

Авторката живее в Аризона, САЩ. ■

В ума ми дойдоха думи, които не бяха мои: „Мислиш ли, че го обичаш повече, отколкото Аз?“

СНИМКА НА АВТОРКАТА И НЕЙНИЯ СИН

ТЯЛОТО – ЕДИН БЕЗЦЕНЕН ДАР

„По причини, обикновено неизвестни, някои хора се раждат с физически недъзи. Някои части от тялото може да не са нормални. Биологичните системи може да не функционират правилно. А телата ни са податливи на болести и на смъртта. При все това, дарът на физическото тяло е безценен. Без него не можем да придобием пълнота от радост.

Съвършеното тяло не е условие за постигане на божествена съдба. Всъщност, някои от най-съвършените духове заемат крехки тела. Хората с физически проблеми често развиват голяма духовна сила точно заради това, че имат тези недъзи. На тези хора се полагат всички благословии, които Бог има за Своите верни и покорни чеда“.

President Russell M. Nelson, “We Are Children of God,” *Ensign*, Nov. 1998, 86–87.

Справяне с трагедиите

Рано или късно ще преживеем някакъв вид трагедия независимо дали близо или далече от дома. Но „дори когато светът около нас е в безредие, ние можем да получаваме благословията на вътрешния мир“[1]. Ето някои неща, които можете да правите, за да помагате на децата да чувстват този мир.

Стабилност

Когато се случи нещо трагично, децата може да чувстват, че техният свят излиза от равновесие. Бъдете пример за постоянство за тях. Говорете спокойно и уверено по темата. Поддържайте рутина, доколкото можете. Правете каквото можете, за да провеждате семейна домашна вечер, да изучавате Писанията, да се молите и да поддържате други семейни навици. След време децата могат да научат, че дори и когато техният свят е разтърсен, Евангелието ни позволява да мислим за нещата от вечна перспектива и животът продължава.

Уважение

Показвайте уважение към емоциите на децата. Изслушвайте децата и признавайте как се чувстват те. Показвайте им, че приемате сериозно тяхната загриженост. Оставяйте им лично пространство, ако трябва, но им покажете, че сте там, ако са готови да поговорят. Честно отговаряйте на въпросите им, когато възникват, по начин, съобразен с възрастта им. Показвайте на децата си, че могат винаги да говорят с вас за своите страхове и притеснения.

Напътствие

Децата ви може да попитат: „Защо Бог позволява да се случват лоши неща?“. Обяснете, че както добрите моменти, така и лошите моменти са част от живота и част от вечния план на Бог. Той позволява на всеки човек да решава за себе си и понякога хората вземат лоши решения, които причиняват страдание. В други случаи трагедиите не са по ничия вина, но са част от природата. Независимо какъв е случаят, Небесният Отец ни подкрепя. С Негова помощ можем да израстваме и да се учим, дори от болезнени преживявания. Можем да се обръщаме към Него, за да намираме мир.

Усилване

Показвайте на децата, че имат силата да променят нещата, като им предоставяте възможност да помагат. Например могат да помогнат за набирането на дарения за жертви на бедствие, да посетят болен или ранен приятел в болницата, да насърчат някого, който е загубил близък или да се молят за хората в беда. Не можем да поправим всичко, но имаме способността да правим много добрини и „ние работим за мир винаги, когато помагаме за облекчаване на страданието на друг човек“[2].

Утеха

Напомняйте на децата си, че Бог ги обича и че вие ги обичате. Не давайте лъжливи обещания, че нищо лошо няма да им се случи, но ги уверявайте, че сега са в безопасност и че ще правите всичко възможно, за да ги защитавате. Уверявайте ги, че Небесният Отец ще им помага при всички изпитания, които им се случват.

Когато се окажете обезсърчени от трудност, запомнете, че в крайна сметка доброто ще възтържествува над злото. „Ние водим война с греха, … но не трябва да се отчайваме – учи президент Томас С. Монсън (1927 – 2018). Това е война, която можем да спечелим и ще спечелим. Нашият Отец в Небесата ни е дал инструментите, с които да направим това. Той е начело. Няма от какво да се страхуваме“[3]. ■

БЕЛЕЖКИ

1. “Peace,” Gospel Topics, topics.lds.org.
2. “Peace,” Gospel Topics.
3. Вж. Томас С. Монсън, „Да гледаме назад и да вървим напред“, *Лиахона*, май 2008 г., с. 90.

ЗА ДЕЦА

В този брой на *Приятел*:

- „Ще го видя отново“ (страница П20)
- „Утешителни картички“ (страница П21)

За повече ресурси, посетете lessonhelps.lds.org и кликнете на “Lesson Helps by Topic.”

ЗА ТИЙНЕЙДЖЪРИ

В този брой:

- „Намиране на мир за вас самите и за другите в трудни времена“ (страници 52–53).

За повече ресурси, посетете youth.lds.org.

Бог напътства ли ме?

Животът ни е пълен с големи решения: каква професия да имам, с кого да сключа брак, къде да следвам и т.н. Животът ни е пълен и с ежедневни грижи: да изберем как най-добре да използваме времето си, да се опитваме да разберем учение и да намираме мир по време на изпитания. В крайна сметка, **ние се нуждаем от лично откровение.** Но понякога може да е трудно да знаем как да го получим и как да го разпознаем, когато го получим. Когато не получаваме или не разпознаваме отговорите, може да се чудим: „Духът ли беше или е просто моя идея?“, „Защо се почувствах вдъхновен/а да направя това и после се провалих?“, „Защо ми се струва, че Бог не отговаря на молитвите ми?“.

За щастие, във „Вземане на решения: свобода на избор спрямо откровение“ (страница 44), Ерин споделя историята си за лично откровение, когато трябвало да вземе повратно решение. Макар и **Бог да иска да ни насочва,** Той също така иска да ни помага да се научим да разчитаме на свободата си на избор, за да правим добри избори.

Да се научим как Светият Дух ни говори лично е друга важна част от получаването и разпознаването на откровение. Това може да е различно за всеки от нас. На страница 48 много **пълнолетни младежи споделят как получават откровение.**

В една статия, която е само в дигитален вариант, Аспен обяснява, че личното откровение изисква „Упражнявайте своите духовни мускули“.

Мисълта за бъдещето може да бъде смазваща, дори страшна. Особено докато си пълнолетен младеж. Но когато си припомня как **Бог е насочвал живота ми** в миналото, това ми дава смелостта да напредвам и действам, уповавайки се, че **Той ще продължава да ми дава напътствието, от което се нуждая** по пътя.

С уважение,

Кейти Сю Ембли

ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ

НАЙ-ДОБЪР СЪВЕТ…

Пълнолетните младежи споделят най-добрите съвети, които са получили относно получаването на лично откровение:

„Моят съветник на ЗУМ ми каза веднъж: „Развий връзката си с Бог като с буквален Баща на духа ти. Колкото по-силна е връзката ти с Него, толкова повече ще разбираш и ще бъдеш насочван“. Това определено промени молитвите ми“.
– Грант Гулсби, Калифорния, САЩ

„Нашият колов патриарх помоли всички да наизустят следния израз: „За да получаваш откровение, чети откровение“. Четенето на Писанията наистина ми е помогнало много“.
– Шелби Типетс, Мисури, САЩ

„Отделяйте време да размишлявате. Джозеф Смит размишлява над Послание на Яков 1:5 преди да реши да действа. Понякога Небесният Отец иска да отделим време за молитва и изучаване преди да ни даде отговорите. Ние учим най-много по този начин“.
– Наташа Хербст, Юта, САЩ

„Слушай със сърцето си, не с ушите си“.
– Саи Туа, Американска Самоа

*Кой е най-добрият съвет, който някога сте получавали относно покаянието? Изпратете ни отговорите си на **liahona.lds.org** до 30 април 2019 г.*

ЗА АВТОРИТЕ – ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ

Ерин Райдър е адвокат и един от водещите на подкаст. Тя тъкмо пробяга първия си половин маратон. През свободното си време обича да чете, да ходи в планината, да кара уейкборд и да прекарва време с близки и приятели.

Аспен Страндър е писател и редактор от Юта, САЩ. Тя обича да ходи в планината, да пътува, чете и свири на пиано.

Кейти Сю Ембли мисли, че светът е пълен с красиви хора, чиито истории трябва да бъдат споделяни. Тя следва журналистика и испански, като има за цел да #споделядоброта.

СПОДЕЛЕТЕ ИСТОРИЯТА СИ

Имате ли удивителна история, която да споделите? Или искате да видите статии по конкретни теми? Ако е така, искаме да ни пишете! Може да изпратите вашите статии или отзиви на **liahona.lds.org.**

В ТОЗИ РАЗДЕЛ

44 **Вземане на решения: свобода на избор спрямо откровение**
От Ерин Райдър

48 **Съвсем лично откровение**

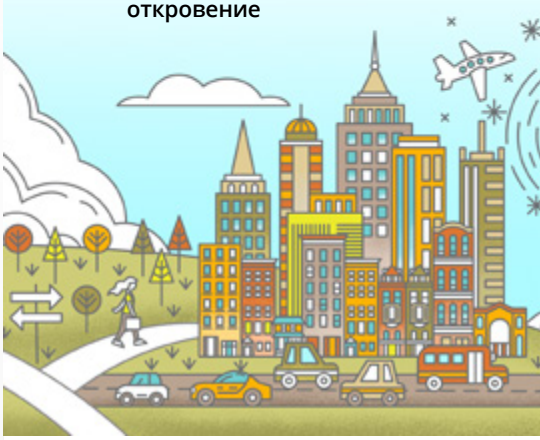

Намерете следните статии и други:

- На **liahona.lds.org**
- В **Пълнолетни младежи (Публикации)** (под „Пълнолетни младежи“ в приложението Gospel Library)
- На **facebook.com/liahona**

ДИГИТАЛЕН ФОРМАТ

Упражнявайте своите духовни мускули
От Аспен Стендър

Вземане на решения: **свобода на избор** спрямо **откровение**

Когато става дума за големи решения, доколко трябва да разчитаме на Бог да ни казва какво да правим?

От Ерин Райдър

Всеки ден всеки от нас се изправя пред много решения. Някои са по-прости, като например: „Какво да облека?“, „Какво да ям за обяд?“, „Време ли е да купя нова кола или да задържа старата още малко?“. Но от време на време се сблъскваме с голямо решение: „Трябва ли пак да следвам?“, „Да приема ли тази работа?“, „Да се преместя ли в нов град?“, „Да купя ли къща?“, „Да излизам ли на срещи с този човек?“, „Да сключа ли брак с този човек?“ и т.н.

Когато се изправяме пред големи решения, ние обикновено (и това е правилно) отделяме повече време, за да направим избор. Следваме съвета, даден на Оливър Каудъри в Учение и завети 9:8–9, където Господ казва:

„Но ето, Аз ти казвам, че трябва да го проучиш в ума си; тогава трябва да Ме попиташ дали е правилно и ако е правилно, Аз ще сторя тъй, че недрата вътре в теб ще се разгорят, ето защо ще почувстваш, че е правилно.

Но ако не е правилно, ти няма да имаш такива чувства, а ще имаш вцепенение на мисълта, което ще те накара да забравиш това, което е погрешно“.

Въпреки че това определено е добър съвет, когато става въпрос за големи решения, понякога разчитаме твърде много на частта, в която Бог ни казва какво е правилно и не достатъчно на частта, в която Той ни казва да го изучим в ума си. Ние толкова се съсредоточаваме над това да чакаме Бог да потвърди нашите решения, че пропускаме невероятни възможности. Дори може да осъзнаваме ролята на свободата на избор, но да се боим да вземем решение, което може да ни отклони от приетия вече „план“ и да започнем да мислим, че всичко различно от разгаряне на недрата ни или глас от небесата означава, че решението ни е грешно. За мнозина от нас това неизречено напрежение между свободата на избор и личното откровение води до един важен въпрос: Каква е ролята на Бог при нашето вземане на решения?

Ролята на Бог при вземането на решения

Вероятно на този въпрос най-добър отговор дава историята за брата на Яред. В нея има един интересен модел на израстване, което ни учи за това

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ДЕЙВИД ГРИЙН

как Бог очаква да вземаме решения. След като езиците биват объркани при Вавилонската кула, Яред моли брат си да запита Господ дали трябва да напуснат земята и ако да, накъде да отидат (вж. Етер 1:36–43). Братът на Яред пита Господ и Той ги отвежда до морския бряг. Докато пътуват, Господ им говори в един облак и насочва всяка стъпка от пътуването им. Накрая те стигат до морския бряг, където остават за четири години.

Към края на четирите години Бог казва на брата на Яред да построи кораби и да се подготви за прекосяване на океана. Когато братът на Яред осъзнава, че в корабите въздухът ще е ограничен, той следва същия модел, при който отново се обръща към Бог за това какво да направи. Както и се очаква, Господ отговаря, като му дава подробни указания да направи дупки в горната и долната част на корабите. Обърнете внимание на модела на откровение до този момент: Бог им дава план, те задават въпроси за това как да изпълнят плана и Бог отговаря с подробни и точни отговори.

Но след като той прави дупки в корабите, братът на Яред осъзнава, че в корабите ще е тъмно. Той отново се обръща към Бог какво да направи. Обаче, вместо да отговори, Бог задава въпроса: „Какво искаш да направя, за да имате светлина във вашите плавателни съдове?“ (Етер 2:23). Вместо да дава подробни указания, както до този момент, този път Господ изчаква брата на Яред да реши сам какво да направи.

Този вид отговор от Господ е вероятно най-трудният за разбиране,

когато се опитваме да вземем решение. Учени сме да се молим и чакаме отговор, затова естествено се безпокоим, когато това не се случва. Често се чудим дали липсата на ясен отговор означава „вцепенение на мисълта“, което означава, че изборът ни е грешен. Други пъти се чудим дали означава, че не сме достатъчно праведни, за да чуем отговора или че не питаме с „истинско намерение“ (вж. Мороний 10:4). Но има и трети вариант, за който понякога не се сещаме – вероятно, подобно на случая с брата на Яред, Бог чака *ние* да вземем *сами* решение.

Вземане на решение

Наскоро попаднах в ситуация, която промени начина, по който гледах на свободата на избор и личното откровение. С наближаване на края на магистратурата ми, получих няколко предложения за работа в различни градове и не можех да реша кое да приема. Подобно на брата на Яред, имах много моменти, в които се молех за важно решение и Бог ми отговаряше с доста конкретен отговор. Разчитайки на тези предишни случаи, аз започнах да се моля на Бог да ми помогне да реша кое предложение за работа да приема. Вършех и моята част, като проучвах всяка от възможностите за работа и се съветвах с много хора. Но независимо колко се молех или постех, Небесата оставаха затворени и аз не получавах отговор.

Наближаваше срокът за вземане на решение и започнах да се паникьосвам. Това определено трябваше да е видът решение, за което Господ беше загрижен – защо тогава не ми отговаряше? Може би не беше важно за Него коя работа щях да избера, но Той трябваше да е загрижен за това в кой град да се преместя, защото това несъмнено щеше да има влияние върху живота ми. Господ винаги се беше интересувал в миналото за моите решения, защо тогава сега не се интересуваше и от това?

Но независимо колко се стараех, отговор не идваше. Започнах да се чудя дали не се бях отдалечила от Бог, че да не мога да чуя Неговия отговор. Чудех се и дали не можех да чуя, защото подсъзнателно не *исках* да чуя отговора. Накрая, в деня преди крайния срок, знаех, че трябва да взема решение, затова действах според преценката си и взех решение. Вечерта просто се помолих да знам дали моят отговор бе неправилен. Отново не дойде отговор, затова приех работата.

Няколко месеца по-късно все още се чудех за решението ми, затова помолих за свещеническа благословия, за да получа потвърждение. В благословията ми беше казано, че не съм получила отговор на молитвата ми, защото Господ одобряваше всяко

от решенията, които бях взела. Тази благословия потвърди съвета, който веднъж ми бе даден от моя президент на мисия, който ми каза, че често няма значение какво решение ще вземем. Бог иска да се научим да стоим на крака и да вземаме решения в живота си. Моят президент на мисия ми напомни и че Бог, като наш Небесен Отец, няма да ни накаже и да ни отнеме обещани възможности, ако искрено се опитваме да разберем какво да направим.

Братът на Яред е можел да предложи почти всяко решение за осигуряването на светлина в корабите и Господ сигурно е щял да се съгласи с него. Целта на това преживяване е не само братът на Яред да усили вярата си, но и да се научи как да взема решения.

Упражняване на свободата ни на избор

От гледна точка на вечността, упражняването на свободата на избор е необходима част от личното израстване. Без него не можем да вземаме вида решения, които да ни помагат да достигнем пълния си потенциал. Израстването, както и всичко друго в Евангелието, идва „ред по ред, правило след правило“ (2 Нефи 28:30). Бог иска да сме подготвени, но не и да блокираме, като очаква да упражняваме свободата си на избор, за да водим живота си по най-добрия за нас начин.

Когато се научим да намираме баланс между свободата на избор и откровението, можем да имаме истинско духовно израстване. Именно това се случва с брата на Яред. След като обмисля ситуацията, той отронва16 камъка от една скала и моли Бог да ги докосне и да ги направи да светят (вж. Етер 3:1–5). Този път, когато Бог отговаря, всичко се променя. Вместо да чуе Божия глас от облак, братът на Яред действително *вижда* Господ, Който не само се явява лично, но и показва на брата на Яред невероятни видения за света и всичко, което предстои (вж. Етер 3:6–26). Възможно е братът на Яред да е нямало да бъде достатъчно духовно подготвен, за да получи това видение, ако първо не беше израстнал в резултат на това да взема решения за себе си.

Като вземаме решения, определено трябва да следваме съвета на Алма да се съветваме „с Господа във всичките (ни) дела“ (Алма 37:37). Когато Господ изисква от нас да вземем конкретно решение, Той ни уведомява и ни помага да не се отклоним. Но ние също трябва да бъдем готови да се изправим и да продължим напред с вяра, независимо от това дали ще получим отговор. Когато спазваме нашите завети и сме предани на Евангелието на Исус Христос, ние можем да чувстваме увереност относно праведните си решения и мир, че Господ е доволен от нашите усилия. ■

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

СЪВСЕМ лично откровение

Как различавате между откровение и собствените ви мисли?

Живеем в един свят с много възможности. Имаме свободата да изберем собствената си кариера, учебното си заведение, брачния партньор, къде да живеем и много други неща. Това е истинска благословия за нашето поколение. Но от друга страна тези избори стават по-трудни поради това, че е трудно да вземаш решения, когато има толкова много пътища и възможности, които да водят към добри неща. Как да избираме правилното, когато има толкова много възможности, които са добри? Когато се чувствате изгубени и объркани сред всички тези решения, знайте, че Небесният Отец иска да ви насочва. Можете да избирате правилния път и да получавате отговорите, които търсите, ако следвате Неговия глас. Разпознавайте как ви говори Той, уповавайте се на Него, следвайте пророка, бъдете търпеливи, подхождайте оптимистично, имайте вяра и в крайна сметка ще бъдете отведени в правилната посока.

– Вира Вашченко, Киев, Украйна

През целия си живот съм виждала как Господ ме е насочвал и осъзнавам, че всичко, което съм постигнала, е благодарение на Него и на Неговото напътствие. Дори и в моментите, когато си мисля, че съм сама, в крайна сметка Той ми помага да знам и чувствам, че винаги е бил с Мен. Затова взех решението винаги да напредвам с вяра, дори когато чувствам, че съм сама. За мен моят път не винаги е ясен и не винаги мога да видя какво ме очаква в бъдещето, но винаги действам с вяра и после започвам да виждам светлината и да осъзнавам намесата на Бог в живота ми. Знам, че нашият Небесен Отец и Неговият Син, Исус Христос, ни обичат и че желаят да ни водят, но Те също така очакват от нас да вярваме в Тях и да действаме, когато получаваме подтици от Духа.

– Индира Мехия, Доминиканска република

РИСУНКИ ОТ БРАЙЪН КЕРШИСНИК

В моето семейство разпознаваме Духа заради мира, който чувстваме, особено двамата със съпруга ми. Когато са нашите мисли, никога не чувстваме, че това определено е правилното нещо – винаги има малко съмнение или страх. Но когато е откровение, ние винаги чувстваме мир, дори когато нещата в началото не изглеждат много логични. Когато се вслушаме в него, винаги нещата се нареждат и всичко се получава. Тогава се споглеждаме и си казваме: „Добре, това вече има смсъл!“.

– Мариана Райт, Юта, САЩ

Мисля, че една от най-удивителните техники, които трябва да овладеем, е способността да разпознаваме нежните нашепвания на Светия Дух. Усърдното изучаване на Писанията ме накара още повече да го овладея. Винаги съм вярвал, че който търси усърдно, ще намери и тайнствата Божии ще му бъдат разкрити чрез силата на Светия Дух (вж. 1 Нефи 10:19). С други думи, ако искам да разпознавам Духа, не мога да допусна да бъда отнасян в ненужни мисли или ежедневни житейски проблеми, но трябва да се заловя за работа и да забравя за себе си. Именно тогава по-добре мога да разпознавам Духа, защото съм готов за това! Точно както един кораб не може лесно да плава при буря, ние не можем да чуваме Духа, ако сме отнесени от житейските проблеми, които са извън нашия контрол.

– Еманюъл Борнгрейт Догби, Акра, Гана

Годините ми се наложи да науча езика на Духа. Духът ми говори чрез прости мисли. Изискваше се малко усилие, докато свикна, но обикновено Духът идва при мен на тихи места, като например когато шофирам към работата си. Знам, че не са моите мисли, защото Духът често се намесва, когато дори и не съм мислила по темата.

– Клариса Мей Тейлър, Юта, САЩ

Въпреки че може да получаваме лично откровение по различни начини, несъмнено вярно е, че Бог често ни говори. Ние само трябва да желаем да полагаме усилия да увеличаваме способността си да разпознаваме и чуваме Неговия глас. Както съветва президент Ръсел М. Нелсън: „Молете се в името на Исус Христос за вашите проблеми, страхове, слабости, да, именно за копнежите на сърцето си. И после слушайте! Записвайте мислите, които идват в ума ви. Записвайте чувствата си и вършете действията, които се чувствате подтикнати да вършите. Като повтаряте този процес ден след ден, месец след месец, година след година, ще „израствате в принципа на откровението“ („Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 95). ■

МЛАДЕЖИ

Когато бях

в гимназията, имах проблем с едно нещо: когато ни се представяше нов предмет, за мен беше труден за разбиране. Една вечер се молих на Небесния Отец да ми помогне да разбера и преодолея тази трудност. Имах вяра и започнах да разбирам по-добре. Оттогава насам молитвата и вярата са в моя списък със задачи в училище и навсякъде, където отида.

Да учиш в пансион за момчета е трудно, заради някои от безнравствените неща, които правят учениците. Когато това се случва, се сещам за думите на родителите ми: „Не прави нещо, което да пропъди Светия Дух“. Благодарен съм за мама, която винаги ми напомня да се вслушвам в Светия Дух. Когато вършим правилното, Бог ни благославя.

Няме С., 16 г., Гана

В ТОЗИ РАЗДЕЛ

52 **Намиране на мир за вас самите и за другите в трудни времена**
От Алекс Хюги и Аспен Стендър

54 **Животът е маратон**
От Сали Джонсън Оудкърк

60 **Въпроси и отговори: Как патриархалната ми благословия може да ми помага да вземам решения?**

62 **Опитайте някои нови великденски традиции**
От Дейвид Диксън

64 **Последната дума: Най-великият израз на Божията любов**
От старейшина М. Ръсел Балард

НАМИРАНЕ НА МИР

Понякога животът изглежда много хаотичен и объркващ. Може да се безпокоите за семейни проблеми, здравословни проблеми, проблеми в училище или други притеснителни събития в света днес. Как можем да намираме личен мир в един размирен свят? Независимо дали вашата липса на мир идва от независещи от вас събития или от неща, на които можете да влияете и които можете да промените, ето няколко идеи, които да ви помагат да намирате вътрешен мир чрез Исус Христос.

4 НАЧИНА ДА НАМИРАТЕ МИР ЗА СЕБЕ СИ

1. Наблягайте на нещата от вечно естество

Трудно е да чувствате мир, когато мислите само за проблеми в близък план. Но ако наблегнете на цялостната картина, Божия план на щастие, може да намирате мир в знанието, че това, което сега причинява болка, няма да трае вечно. Например храмът ни помага да наблягаме на нещата от вечно естество. Президент Гордън Б. Хинкли (1910 – 2008) казва, че в храма „ще опознаете мир, който не можете да намерите никъде другаде“[1].

2. Освобождавайте се от това, което не можете да контролирате

Понякога, когато нещо, което не можете да контролирате, отнема вашия мир, може да се изкушите да чувствате отчаяние или яд. Но няма полза да мислите за неща, които не можете да промените. Вместо това, уповавайте се на Спасителя, за да намирате вътрешен мир, дори и когато ви затрупат проблеми. Той е обещал да ви изпрати Утешителя, Светия Дух (вж. Йоан 14:26–27).

3. Прощавайте на другите

Често най-трудното за изоставяне чувство е негативността, която усещате, когато някой се отнесе несправедливо с вас. Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „Ще получим радостта на опрощението в нашия собствен живот, когато сме готови щедро да дадем тази радост на околните. … В резултат Духът Господен ще изпълни нашите души с радостта, която съпътства дадения от Бог мир на съвестта (вж. Мосия 4:2–3)“[2]. Обръщането към Спасителя може да ви помага да се освобождавате от емоционалното бреме и да бъдете изпълнени с мир.

4. Покайвайте се и разчитайте на Христос

Независимо от това колко добре върви всичко останало в живота ви, бремето на греха винаги ограбва вашия мир. Понякога се нуждаем от помощта на нашия епископ, за да можем напълно да се покаем. Всички ние трябва редовно да се покайваме и чрез Единението на Исус Христос да се очистваме от всичко, което ни пречи да ставаме по-подобни на Него.

за вас самите и за другите в трудни времена

От Алекс Хюги и Аспен Стендър
Църковни списания

Предлагаме ви осем начина да помагате на себе си и на другите да чувстват мир, когато в живота ви настъпят трудности.

ФОН И ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ GETTY IMAGES

4 НАЧИНА ДА ПОМАГАТЕ НА ДРУГИТЕ ДА НАМИРАТ МИР

1. Споделяйте Евангелието на Исус Христос

Точно както можем да намираме мир за себе си, като се съсредоточаваме върху Спасителя, ние можем да насочваме и другите към Него, като „основателят на мира“ (Мосия 15:18). Например може да споделите стих от Писанията или цитат от обща конференция, който ви е помогнал да научите повече за Исус Христос.

2. Бъдете миротворци

Помагайте на приятелите или братята и сестрите си да потушават конфликтите си. Подобно на анти-нефилехитите в книгата на Алма, можем да заровим оръжията си за война – например клюкарстването, търсенето на отмъщение или егоизма – и да ги заменим с инструменти за мир: да говорим мило, да се подчиняваме на Божиите заповеди и да прощаваме на другите (вж. Алма 24:19).

3. Бъдете добри слушатели

Понякога хората, които имат проблеми, трябва да говорят открито за своите мисли и чувства, вместо да ги таят в себе си. Не е нужно да решаваме вместо тях проблемите им, но можем просто да ги изслушваме и да осигуряваме подкрепа, като показваме Христова любов и разбиране.

4. Служете на хората във вашия район и вашата общност

Можете да станете доброволци в приют за бездомни, да помагате на връстниците си в училище или да занесете почерпка на ново семейство в квартала ви. Помагайте на хората да намират мир в малките неща. От наличие на постоянно място за хранене и сън, надеждния учител или малкото внимание и грижа може да има изключителна полза.

Исус изрича следните утешителни думи към всички, които се затрудняват да намерят мир: „Мир ви оставям. Моя мир ви давам. Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои“ (Йоан 14:27). Ако доближаваме себе си и другите към Исус Христос, можем да намираме мир дори и когато животът е труден. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Gordon B. Hinckley, in “Rejoice in the Blessings of the Temple,” *Liahona,* Dec. 2002, 33.
2. Дийтер Ф. Ухтдорф, „Точката на безопасно завръщане“, *Лиахона,* май 2007 г., с. 101.

ЖИВОТЪТ Е **МА**

РАТОН

Тези млади светии от последните дни живеят днес там, където е живял апостол Павел в новозаветни времена. И те живеят според словата му.

От Сали Джонсън Оудкърк
Църковни списания

Преди няколко месеца една група ученици от Семинара се събрала на Ареопага в Атина, Гърция, където апостол Павел в древността изнася въздействаща проповед (вж. Деянията 17:22–34). Учениците говорили за влиянието на Семинара в своя живот, включително ученията на Павел.

„Животът в Гърция прави Новия завет да оживее – казва Алексис Х., 18 г. – Баща ми обича да ходи до разни руини, където Павел е проповядвал, и да споделя стих от Писанията или да ни разкаже история за мястото, където се е случило събитието“.

Също както Павел е имал трудности по своето време, младежите в Гърция също изпитват социални, политически и икономически проблеми. Младежките конференции и лагерът на Младите жени са редки събития в Гърция и дори посещаването на Семинара може да е трудно. Въпреки тези и други затруднения, младежите в Гърция прилагат на практика насърчението на Павел: „(да) стоите твърдо в един дух и (да) се подвизавате единодушно за вярата на благовестието“ (Филипяните 1:27).

Животът в Гърция предлага на тези млади членове топло време, плажове, храна и танци. Те също така наистина се радват да бъдат заедно. Като се събират за Семинара и за клонови дейности, те стават по-силни във вярата и приятелството си.

Семинар на Ареопага

Когато преди няколко години започнал Семинарът в Гърция, имало само пет ученици. Те се събират три сутрини в седмицата, като някои се

Научих, че Евангелието е еднакво навсякъде. От живота в чужда страна се научих да се съсредоточавам над евангелските истини и да чувствам Духа, вместо да се разсейвам от културата“
– Бриана У., 15 г.

„Написах на огледалото си думата „помни“, за да помня всичко, което се случи тази година: ЗУМ, лагер на младите жени, Семинар. Помага ми да помня къде бях“
– Мари Х., 17 г.

„Знам, че когато ходя на Семинар, мога да изпитвам удовлетворение от знанието, че върша правилното и знам, че всичко ще е наред“
– Лизи Т., 17 г.

Лукия Ч., 15 г., дала за първи път свидетелството си по време на лагера на младите жени и по-късно била кръстена.

Учениците от Семинара пред сградата за събрания в Атина.

СНИМКИ ПРЕДОСТАВЕНИ ОТ ЛИАН ХЕДЪР

присъединяват чрез видео конферентна връзка в Интернет. Събират се и в сряда следобед за Семинар и дейност след това. Те са се сплотили и са станали светлина за приятелите си, които забелязват техния пример. Когато приятелите им задават въпроси, младежите ги водят на Семинара и съвместни дейности на Младите мъже и Младите жени.

Един млад мъж, Павлос К., 15 г., казва: „Урокът в Семинара е добър начин да започна деня и ми помага да остана силен. Дава ми нагласата да бъда пример за другите. Помага ми да започна деня с мисли за Исус Христос“.

Когато младежите стават по-силни и сплотени, идват благословии и възможности. Например през 2017 г. те били благословени да посетят За укрепването на младежите (ЗУМ), една голяма регионална младежка конференция. Младите жени участвали и в първия лагер на Младите жени в Гърция. В резултат на това те се сплотили още повече и две млади жени се присъединили към Църквата.

Международна ЗУМ конференция

Конференцията, провела се в Германия, събрала на едно място млади светии от последните дни от цяла Европа. Младежи от Гърция и Кипър дошли от стотици километри и конференцията оказала огромно влияние върху тях. За Максимос А., 14 г., „най-запомнящото се нещо на ЗУМ бе, когато споделяхме свидетелствата си. Всички чувстваха Духа и това ме вдъхнови да развия собственото си свидетелство“.

„Първоначално само четири младежи щяха да ходят – добавя Лукия Ч., 15 г., – но в крайна сметка дойдоха 15, което е рекорден брой за Гърция, в това число и 3 приятели, които не са членове.

Хубаво е да сме заедно на място, където споделяме едно и също Евангелие и където не си различният. Бяхме всички заедно и чувствахме един и същи Дух. Тези неща ми помагат“.

„Баща ми не е член и не ме пускаше да отида на ЗУМ или да бъда кръстена – казва Джесиана, 16 г. – Обаче членовете на клона постиха за мен и моята баба поговори с баща ми. След това той каза, че мога да отида!“

На ЗУМ тя прави много неща за първи път, като например „участието в уроци и дейности и даването на свидетелство ми помогнаха да

На път към ЗУМ в Щутгард, Германия.

разбера какво е да чувствам Светия Дух. Никога преди не бях чувствала Духа по този начин и бях толкова щастлива и развълнувана. Споделих свидетелството си за първи път“.

Освен духовно подхранване, конференцията осигурява на младежите почивка и забавление. Хаиг Т., 14 г., идва на конференцията от Кипър. „Научих се да бъда по-общителен, да имам истински приятелства и да се забавлявам, дори и в трудни моменти“.

На ЗУМ конференцията, изобразявайки думата „Иска“ от Послание на Яков 1:5.

Лагер на Младите жени

Лагерът на младите жени дава подобен резултат. Дванадесет млади жени се събрали с ръководителките си близо до древното бойно поле Маратон. Те прекарали заедно три дни, учейки се как да разчитат една на друга за сила и насърчение.

„Когато бях на 12 – казва Лукия, – отидох за първи път на църква и бях толкова щастлива, но после осъзнах, че няма никой на моята възраст. Сега, две години по-късно, имаме толкова много млади жени, че за първи път можахме да организираме лагер на младите жени“. Когато се събрали заедно, тя казва: „Осъзнах какво означава да си светия от последните дни. Когато живеем според Евангелието, сме заобиколени от светлина“.

За Бриана У., 15 г., ЗУМ и лагерът на младите жени ѝ помогнали да бъде по-общителна и да говори с другите. „Семейството ми често се мести и ми е трудно да се сближавам с други хора, защото бях срамежлива – казва тя. – Но

„(Да) стоите твърдо в един дух и (да) се подвизавате единодушно“.

Филипяните 1:27

„На ЗУМ започнахме да се превръщаме в група и това ни укрепи. Помогна да се оформи и повлияе младежката програма в Гърция, защото сега се познаваме много по-добре“ **– Алексис Х., 18 г.**

„Да пея на сцената на ЗУМ бе едно от най-смелите неща, които някога съм правила, и един от най-вълшебните моменти, които съм преживявала. Тогава научих колко сме важни в този прекрасен свят“ **– Ирини С., 17 г.**

Ирини С. с изпълнение на ЗУМ.

„Любимата ми част от ЗУМ бяха спортните занимания, танците и събиранията на групата – сутрешни духовни послания и преговор. Това ми помогна да бъда по-отзивчив и търпелив и да ценя повече Писанията“ **– Хаиг Т., 14 г.**

„На лагера на младите жени научих, че животът е като маратон. Знанието, че трябва да продължим по правилната пътека, все едно че бягаме на маратон, ми помогна да увелича вярата си. Това преживяване ми помага да увеличавам свидетелството си, да поддържам своята вяра и да не се отклонявам от правилната пътека“
– Уинифред К., 14 г.

„Животът е маратон, а не спринт“

Тема на лагера на Младите жени

Млади жени в Маратон, Гърция.

„Всички сме уникални, също както камъчетата на брега са уникални“ **– Бриана У.**

„С наблюдаването на изгрева почувствахме успокояващ и красив дух“ **– Лизи Т.**

от групата на ЗУМ създадох няколко наистина добри приятелства. По време на събранието за свидетелства споделихме чувствата си и осъзнах, че другите са се чувствали също като мен“.

Мари Х., 17 г., си спомня темата на лагера: „Животът е маратон, а не спринт“. Младите жени и техните ръководителки обсъдили колко е важно да устоим и да финишираме на състезанието, казва тя. „Това ми напомни, че мога да устоявам, да си определя темпо и да се съсредоточа върху финиш линията. Тогава мога да постигна целите, които Небесният Отец иска от мен“.

Духовното послание по изгрев слънце на плажа през последната сутрин станало един от най-въздействащите моменти. Лизи Т., 17 г., казва: „Взехме Писанията си, имахме духовно послание и гледахме как изгрява слънцето. Всички чувствахме Божията любов. Беше прекрасен край на времето, което прекарахме заедно“.

Безстрашно да посрещнем бъдещето

„От ЗУМ и лагера на младите жени научих много за Евангелието и как то може да ми помага в моя живот – казва Ирини С., 17 г. – Създадох си много приятелства и научих колко е важно да изразявам чувствата и мислите си. Чувствах силно Светия Дух и любовта на нашия Спасител, Исус Христос“.

Тя споделя, че другите младежи светии от последните дни укрепили нейната увереност. „Преди ЗУМ не можех да видя добрите и красивите неща, които Бог е направил за нас, и плановете, които Той все още има за нас.

Лагер на младите жени, 2017 г. – първият, провел се в Гърция.

Не трябва да позволяваме да ни влияе никого и нищо около нас, което се опитва да ни отдели от живота според Евангелието“ – казва Манасе А., 17 г. „Евангелието е еднакво навсякъде и ние трябва винаги да сме на правилната пътека.

И независимо дали е в Гърция или другаде по света, когато заедно стоим на тази пътека, това ни помага да бъдем единни по дух. ■

Църквата в Гърция

В началото на 20-ти век Ригас Пофантис, един печатар от Атина, изпраща молба за информация до ръководителите на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Президентът на мисията на Църквата в Турция учи Пофантис, който бива кръстен през октомври 1905 г.

Църквата претърпява скромен растеж в Гърция до 50-те години, когато гръцко-американски членове на Църквата в Солт Лейк Сити, щата Юта, САЩ, организират Елинистичното общество на светиите от последните дни, за да запазят своето наследство и да поддържат връзка с родната земя.

През 1965 г. ръководителите на Църквата организират малка конгрегация в Атина и я реорганизират през 1967 г. Те създават мисия Гърция Атина през юли 1990 г. и довършват строежа на първата сграда за събрания в Гърция през май 1999 г.

Брой на членовете на Църквата: 802

Конгрегации: 3

Атина, Гърция, сграда за събрания в Халандри

ИЗОБРАЖЕНИЯ ЗА КРЪЩЕНИЕ И ЦЪРКВА ОТ GETTY IMAGES

„Наистина ми хареса чувството да бъда сред младежи, които имат същите вярвания. Почувствах една специална връзка между нас, нещо повече от това само да знаем имената си“ **– Павлос К., 15 г.**

„Радвам се, че имах възможността да се срещна с други младежи, които преминават всеки ден през същите неща като мен“ **– Джошуа К., 17 г.**

„Усещането на ЗУМ и на лагер на Младите жени е едно и също, независимо къде си по света. Хареса ми по-малкият лагер на Младите жени, защото беше по-лесно да се сближим една с друга“ **– Оливия Х., 15 г.**

„Не съм член на Църквата, но идвам всяка седмица, когато мога. Обожавам ценностите на младите жени“ **– Ирене Ч., 14 г.**

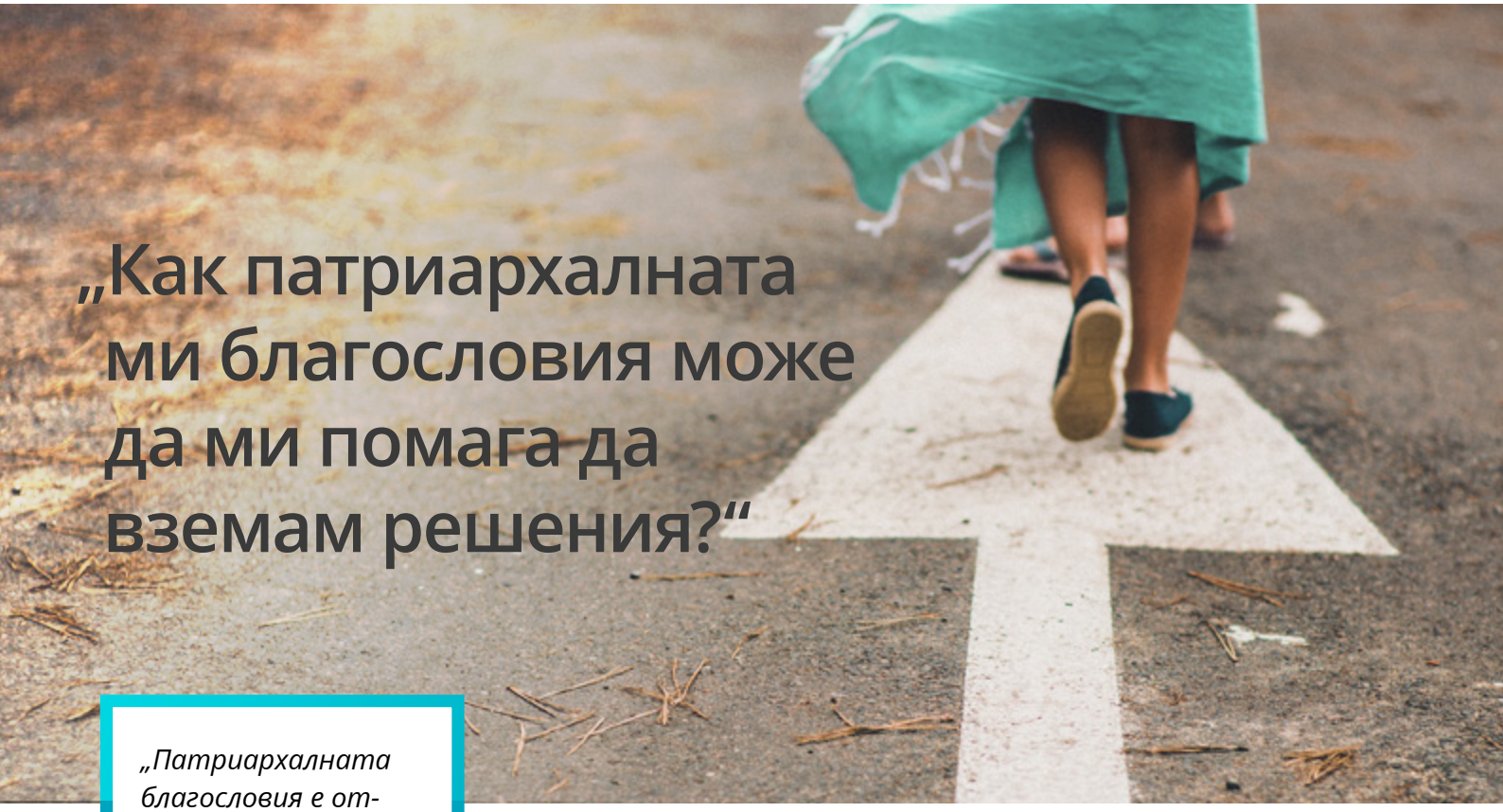

„Как патриархалната ми благословия може да ми помага да вземам решения?“

„Патриархалната благословия е откровение към получателя, една разделителна ивица по средата на пътя, чиято цел е да защитава, вдъхновява и мотивира към активен живот и праведност. Патриархалната благословия буквално съдържа глави от вашата книга за вечни възможности. ...

... Тя е лиахона от светлина, която да ви насочва безпогрешно към небесния ви дом“.

President Thomas S. Monson (1927–2018), “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign,* Nov. 1986, 65, 67.

Нашата лична Лиахона

Патриархалните благословии са начин, по който Небесният Отец ни помага да узнаем нашата доземна, земна и вечна същност. Разбирането на тези три специални истини за нас ни помага да следваме плана, който Бог има за нас. Ние знаем кои сме, защо сме тук и какво можем да постигнем. Както лиахоната действала съгласно вярата и усърдието на Нефи и семейството му при следването на напътствията ѝ (вж. 1 Нефи 16:28), така и ние можем да бъдем верни и усърдни при следването на нашата лична лиахона и нейните напътствия, които ще ни водят към реализиране на божествения ни потенциал.

Старейшина Утаи, 20 г., мисия Аржентина Салта

Вечна перспектива

Винаги, когато се чувствам объркана при вземането на решения, се обръщам към моята патриархална благословия и обмислям божественото ѝ откровение. И после вземането на решение става лесно. Тя не само ми помага да устоявам в земния си живот и да жъна обещаните благословии, но също ми напомня да се подготвям да вляза достойна един ден в Господното царство. Тя непрестанно ми помага да израствам във вярата си, да се уповавам на Господната воля и да живея с мисъл за вечността.

Абигейл Ф., 18 г., Кагаян Вали, Филипини

Небесен съвет

Моята патриархална благословия ми дава съвет от моя Небесен Отец. Ако следвам този съвет, знам, че ще получавам откровение за решенията, които трябва да вземам. Той отговаря на някои от въпросите ми дори преди да ги задам.

Ками Х., 16 г., Юта, САЩ

Вслушвайте се в Духа

Ако търсите утеха и насока или отговор на належащ въпрос, можете да се молите искрено за тях и да прочетете патриархалната си благословия с искрено намерение в сърцето, докато се вслушвате в Духа. Изследването на Писанията също помага. Считам, че ако правите това с истинска вяра, Господ ще ви отговаря, когато Той прецени, по най-добрия начин.

Кезия Б., 15 г., Хавай, САЩ

Обещани благословии

Патриархалните благословии ни казват с какво Бог иска да ни благослови. Той ни дава предупреждения и обяснява как можем да ставаме подобни на Него. Когато знаем какво Небесният Отец планира за нас и как да изпълним този план, ще избираме да действаме съобразно него, за да го изпълним.

Хънтър Х., 18 г., Юта, САЩ

Отговорите са предназначени за помощ и отправна точка, не като официални изложения на учението на Църквата.

Като млада жена трябва ли да наблягам повече на образование и кариера или на това да стана съпруга и майка?

Знаем, че „семейството заема централно място в плана на Твореца“ и че „майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си“[1]. Знаем също така, че поради много добри причини както мъжете, така и жените, се насърчават от пророците да получат образование[2]. Освен това, знаем, че много жени ще изберат или ще им се наложи да се развиват професионално.

Президент Далин Х. Оукс, първи съветник в Първото президентство, казва, че за жените изборът не е между семейство или образование и кариера. „Правилният момент за тях е това, което трябва да изберем – казва той. – И ние търсим вдъхновение от Господ и учениятa на Неговите служители при избирането му“[3].

Планирайте да получите образование и планирайте да имате семейство. Можете да планирате и професионалното си развитие. При тези планове трябва да следвате плана на Небесния Отец и да търсите Неговата воля.

БЕЛЕЖКИ

1. “The Family: A Proclamation to the World,” familyproclamation.lds.org.
2. Вж. *За укрепването на младежите,* брошура, 2011 г., с. 9.
3. Dallin H. Oaks, Face to Face event with Elder Oaks and Elder Ballard (worldwide young single adult event, Nov. 19, 2017), broadcasts.lds.org.

На **lds.org/go/41961** една пълнолетна жена споделя историята си за това как не била сигурна дали да наблегне на кариерата си или на семейството си. Вижте какво ѝ казва президент Ръсел М. Нелсън.

Какво мислите?

„Какво отговаряте, когато приятелите ви не вярват, че неща като Първото видение е възможно да се случат?“

Изпратете отговорите си, а по желание и снимка с висока резолюция, до 15 май 2019 г. на liahona.lds.org (изберете „Submit an Article“ или „Feedback“). Или пратете по имейл вашия отговор и ваша снимка на liahona@ldschurch.org. Включете пълното ви име и името на вашия район и кол (или клон и окръг).

Отговорите може да бъдат редактирани с оглед тяхната дължина или яснота.

Опитайте някои нови великденски традиции

От Дейвид Диксън
Църковни списания

Коледа обикновено привлича повече внимание от всички други празници. Обаче без отдавна изминалите събития, които отбелязваме всеки Великден, Коледа не би съществувала.

Президент Гордън Б. Хинкли (1910 – 2008) учи: „Не би имало Коледа, ако нямаше Великден. Младенецът Исус от Витлеем щеше да бъде само още едно бебе, ако го нямаше изкупващия Христос от Гетсимания и Голгота и триумфа на Възкресението“[1].

Ето няколко традиции, които бихте могли да добавите към ежегодните си празнувания.

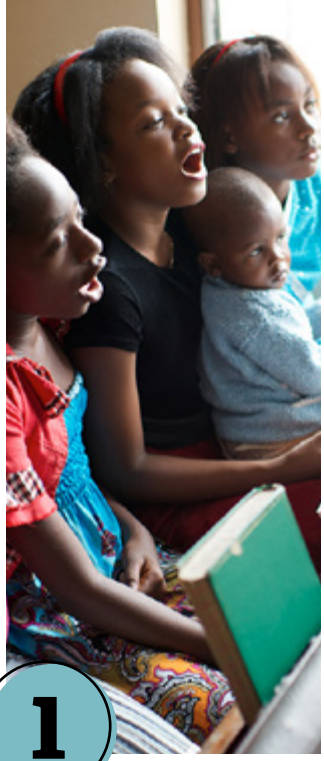

1

Отидете да пеете великденски песни

Ако оставим настрана ексцентричните варианти за елени и елфи, Исус Христос е основна тема в коледните песни. Великден е идеалното време за фокусирана на Спасителя музика – и да, тя може да се изпее пред вратата на съседите ви.

Ако не ви хрумват идеи, проверете песните в раздел „теми“ в сборника с химни под темите „Великден“ и „Единение“. Всяка песен за Исус Христос е подходяща за пеене през великденските празници.

2

Простете на някого

Колко често сте били благодарни за дара на покаянието? Великден предоставя възможност за повече размисъл относно това как предлагаме на другите същия този дух на прошка.

Исус учи: „Затова Аз ви казвам, че трябва да си прощавате едни на други. …

Аз, Господ, ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички човеци“ (У. и З. 64:9–10).

Запитайте се: Към кого таите лоши чувства? Молете се за силата да простите на този човек и позволете на Спасителя да помогне да изчезнат тези болезнени чувства.

3

Организирайте драматизация на събития от Евангелието, пиеса или друго представление

Може да организирате великденско представление. То може да се състои в четене от Писанията за семейна домашна вечер или концерт в общността ви, на който всички могат да пеят заедно.

ФРАГМЕНТ ОТ *ЗАЩОТО НИ СЕ РОДИ ДЕТЕ*, ОТ ЛИН МИЛМАН УАЙДИНГЕР

4

Посетете гробове на любими хора

Заради Исус Христос смъртта е загубила своето жило (вж. 1 Коринтяните 15:55). Прекарайте времето, докато сте при гробовете на любимите ви хора, в размисъл относно тази велика вест.

Може също да прочетете на глас любими стихове от Писанията, които се отнасят за Възкресението. Следват няколко (от *многото)* стихове, които може да използвате за това: 1 Коринтяните 15:20–22, Алма 11:42–44 и Учение и завети 88:14–16.

ФРАГМЕНТ ОТ *ИСУС ХРИСТОС ПОСЕЩАВА ДВЕТЕ АМЕРИКИ*, ОТ ДЖОН СКОТ

5

Бъдете малко по-добри

Великден почита събитията в Гетсиманската градина, случилото се на кръста, въздигането на Спасителя от мъртвите на третия ден и служението Му в продължение на 40 дни преди да се възнесе в небесата.

Освен това, скоро след като се възнася в небесата, Исус Христос се явява на нефитите и им служи (вж. 3 Нефи 11–28). Това са много неща за отбелязване!

Защо не разширите вашите великденски празници? Нека душата ви се наслаждава по-дълго на чудесата на Великден. Направете съзнателно усилие да бъдете по-подобни на Христос през 40-те дни след Великден. За вдъхновение бихте могли да използвате следната покана на президент Ръсел М. Нелсън: „Посвещава(й)те част от времето си всяка седмица на изучаването на *всичко*, което е казал и вършил Исус, според записаното в Стария завет, защото Той е Йехова на Стария завет. Изучавайте Неговите закони, според както са записани в Новия завет, защото Той е Христос. Изучавайте Неговото учение, както е записано в Книгата на Мормон, защото няма Писание, в което Неговата мисия и Неговото служение да са разкрити по-ясно. Изучавайте и словата Му, както са записани в Учение и завети, защото Той продължава да учи Своя народ в тази диспенсация“[2].

Вашите традиции чакат

Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф от Кворума на дванадесетте апостоли учи: „За да открием най-важният ден в историята, трябва да се върнем 2 000 години назад, към онази вечер в Гетсиманската градина, когато Исус Христос коленичи в прочувствена молитва и предлага Себе Си като откуп за нашите грехове“[3].

Най-важните събития в историята си струват времето за размисъл всяка година. Традициите – независимо дали са тези от списъка или други по ваш избор – ни помагат да правим това.

Какво ще добавите тази година? ■

Този Великден прекарайте известно време, за да си припомните най-великия дар, даван някога.

БЕЛЕЖКИ

1. Gordon B. Hinckley, “The Wondrous and True Story of Christmas,” *Ensign*, Dec. 2000, 5.
2. Ръсел М. Нелсън, „Пророците, ръководителите и божественият закон“ (духовно послание за пълнолетни младежи по света, 8 ян. 2017 г.), broadcasts.lds.org.
3. Дитер Ф. Ухтдорф, „Ето Човека!“, *Лиахона,* май 2018 г., с. 108.

Най-великият израз на Божията любов

От старейшина М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Бог изразява любовта Си към нас, като ни дава напътствието, от което се нуждаем, за да се развиваме и да достигнем своите възможности. Той, Който знае най-много за нас, нашия потенциал и нашите възможности за вечността, ни е дал Божествен съвет и заповеди в Своите наръчници с инструкции – Светите писания. Когато разбираме и следваме тези указания, животът ни придобива смисъл и цел. Научаваме, че нашият Създател ни обича и желае нашето щастие. В несравнимо проявление на тази божествена любов към нас Той е изпраща Своя Единороден Син, Исус Христос.

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.

Понеже Бог не е пратил Сина Си на света, за да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него“ (Йоан 3:16–17).

Исус е роден в смъртността. Той живее съвършен живот и по този начин ни показва пътя, който трябва да следваме. Той учи Своите ученици: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота“ (Йоан 8:12).

Можем да започнем да разбираме колко силна е любовта на Христос към нас, когато помислим за това, че Той е съгласен да заплати и изстрада болката за нашите грехове, „което страдание накара (Него) самия, тъкмо Бог, най-великият от всички, да потрепер(и) от болка и да кърв(и) от всяка пора, и да страда и тялом, и духом“ (Учение и завети 19:18).

Този Великден нека специално благодарим на Бог за Единението и Възкресението на Неговия възлюбен Син, Исус Христос. Защото в Него, чрез Него и посредством Него това смъртно състояние може да бъде превърнато в постоянно, съвършено състояние, за което думите не са достатъчни, за да опишат нашата радост.

Всички чудеса на природата са поглед към Неговата божествена сила и израз на Неговата любов. Но най-великото чудо от всички чудеса все още предстои. То ще се случи, когато чрез Неговата сила ние ще възлезем от смъртта и гроба за един нов свят, който няма да отмине, в който, ако сме достойни, ще бъдем завинаги с Него и нашия Отец в Небесата. ■

Из обръщение на общата конференция през април 1988 г.

КАРТИНКИ ОТ АНДРЮ РОБЪРТС

Работи в **автокъщата** *на баща си в началото на 50-те години и е* **най-успешният продавач.**

Роден на 8 октомври 1928 г. в **Солт Лейк Сити, щата Юта.**

Учи в **Университета на Юта.**

Президент

М. РЪСЕЛ БАЛАРД

Отслужва пълновременна мисия в **Англия.**

Служи като **президент на мисия** *в мисия Канада Торонто от 1974 до 1977 г.*

Запознава се със съпругата си, Барбара Боуън, на **танцова забава** *в Университета на Юта.*

Сключва брак с **Барбара Боуън** *в храма Солт Лейк на 28 август 1951 г.*

Подкрепен в **Кворума на дванадесетте апостоли** *на 6 октомври 1985 г.*

Отделен е като **действащ президент** *на Кворума на дванадесетте апостоли на 14 януари 2018 г.*

Има **7** *деца,* **43** *внуци и* **91** *правнуци.*

След общата конференция през октомври 1980 г. пише над **600 окуражителни писма** *към членове, които имат проблем със свидетелствата си.*

Пази **бисквитка Орео** *в кутия на бюрото си за спомен от едно момче, което тъкмо е изминало дългия път до един бежански лагер, получило е пакет с бисквити и е предложило първата на президент Балард.*

ОЩЕ СТРАНИЦИ ЗА ДЕЦА

Използвайте добре новия *Приятел*. Ако в дома ви няма деца, можете:

- Да споделите *Приятел* с близък, който не получава *Лиахона*.
- Да го дадете на приятел или съсед.
- Да го дадете на ръководител или учител в Неделното училище за деца.

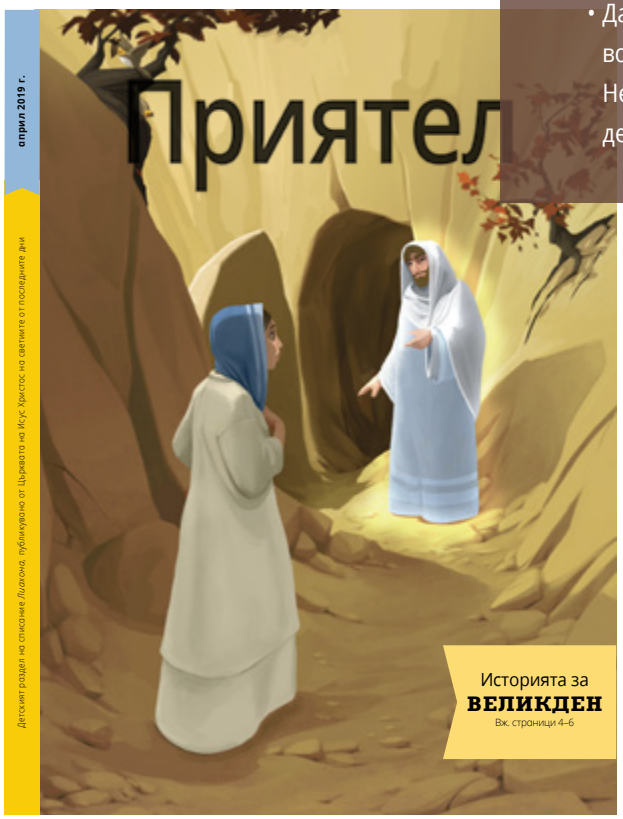

ПЪЛНОЛЕТНИ МЛАДЕЖИ
ИМАТЕ ЛИ НУЖДА ОТ ПОМОЩ ПРИ ВЗЕМАНЕТО НА ВАЖНИ РЕШЕНИЯ?
42

МЛАДЕЖИ
НАМИРАНЕ НА МИР ЗА ВАС САМИТЕ И ЗА ДРУГИТЕ
52

ВЕЛИКДЕН
НОВИ ТРАДИЦИИ
62

BULGARIAN
4 021860 041127

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Април 2019 г.

Приятел

Детският раздел на списание *Лиахона*, публикувано от Църквата на Исус Христос на светите от последните дни

Историята за
ВЕЛИКДЕН

Вж. страници 4–6

От президент Ръсел М. Нелсън

Божият велик ДАР

Един ден сестра Нелсън и аз се радвахме на красотата на тропическите риби в един аквариум. Риби с ярки цветове и различни форми и размери се стрелкаха напред-назад. Попитах една служителка, която беше наблизо: „Кой дава храна на тези прекрасни риби?“

Тя отговори: „Аз“.

Тогава я попитах: „Някога те благодарили ли са ви?“.

Тя отвърна: „Все още не!“.

Някои хора са като тези риби. Те нямат знание за Бог и за Неговата доброта към тях. Колко по-добре би било, ако можехме повече да осъзнаваме Божията любов и да изразяваме повече благодарност.

Благодарни за Исус Христос

Бог е изпратил Своя Син Исус Христос, за да ни помага. Направил го е, защото много ни обича.

Исус е дошъл, за да ни **изкупи**.

Поради Неговото **Единение** всички ние можем да бъдем възкресени, след като умрем.

Поради Единението Му, ние можем да се завърнем да живеем завинаги с нашия Небесен Отец.

Исус обяснява:

> ,,Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мене, макар и да умре, ще живее. Никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века‘‘ (Йоан 11:25–26).

Това е прекрасното послание на Великден! ●

изкупва:
плаща за нашите грехове, за да можем да се завърнем при Бог

Единение:
когато Исус страда за нашите грехове в Гетсиманската градина и умира на кръста на Голгота

От „Благодарност на Бог“, Лиахона, *май 2012 г., с. 77–80.*

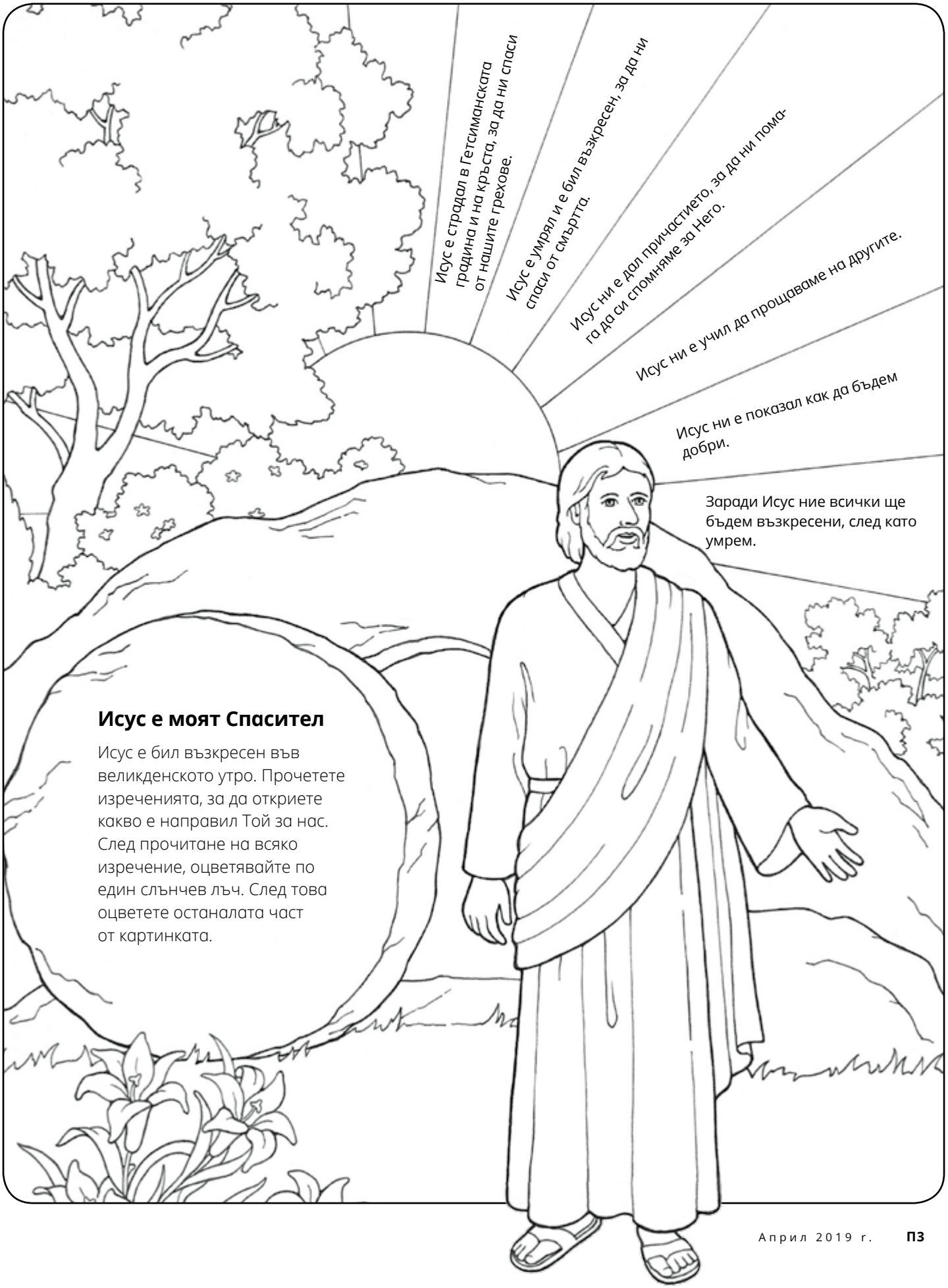

Исус е моят Спасител

Исус е бил възкресен във великденското утро. Прочетете изреченията, за да откриете какво е направил Той за нас. След прочитане на всяко изречение, оцветявайте по един слънчев лъч. След това оцветете останалата част от картинката.

ВЛЯВО: ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ СИМИНИ БЛОКЪР; ВДЯСНО: ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ БЕТ УИТАКЪР

Историята за Великден

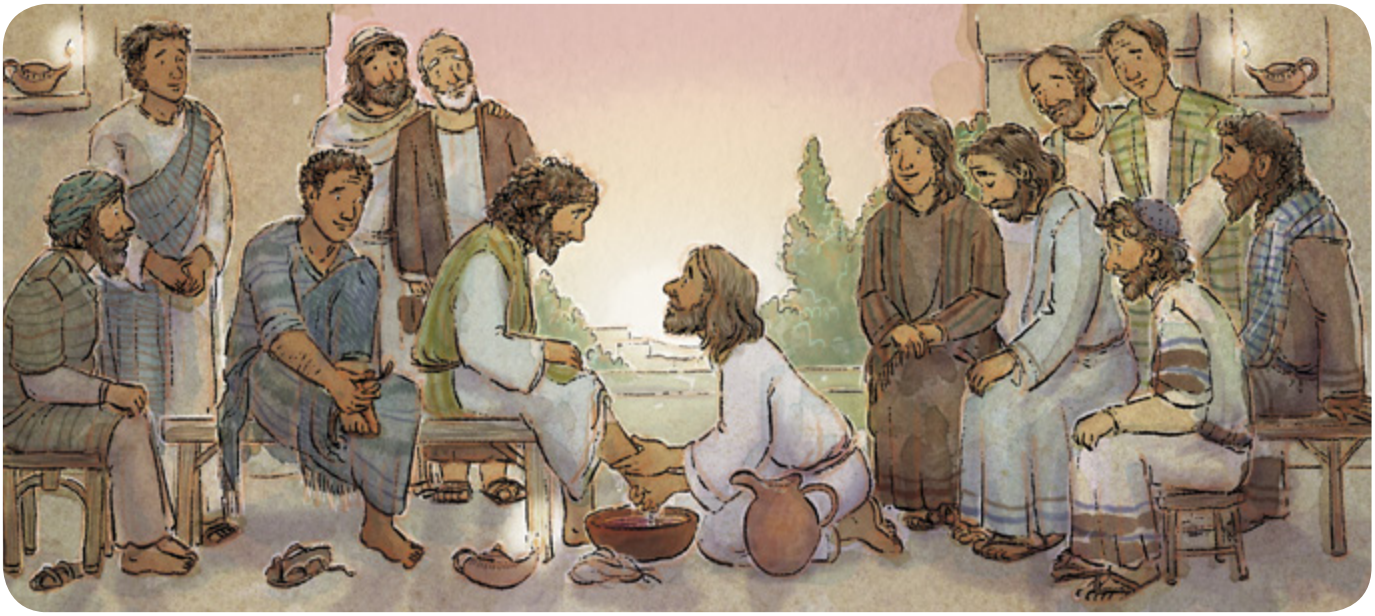

Исус обичал приятелите Си. Той измил нозете им. После им дал причастието. Казал им да си спомнят за Него. Казал им да се обичат един друг.

По-късно Исус отишъл в една градина. Той се молил за всички нас. Почувствал болката от нашите болести. Почувствал болката от нашите грехове.

Ядосани хора отвели Исус. Те Го наранили. Той умрял на кръста за нас. Неговите приятели сложили тялото Му в една гробница.

След три дни Неговите приятели се върнали. Гробницата била празна. Ангели им казали: „Той възкръсна“. Исус отново бил жив! Заради Исус ние всички ще живеем отново, след като умрем.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ЕЙПРИЛ СТОТ

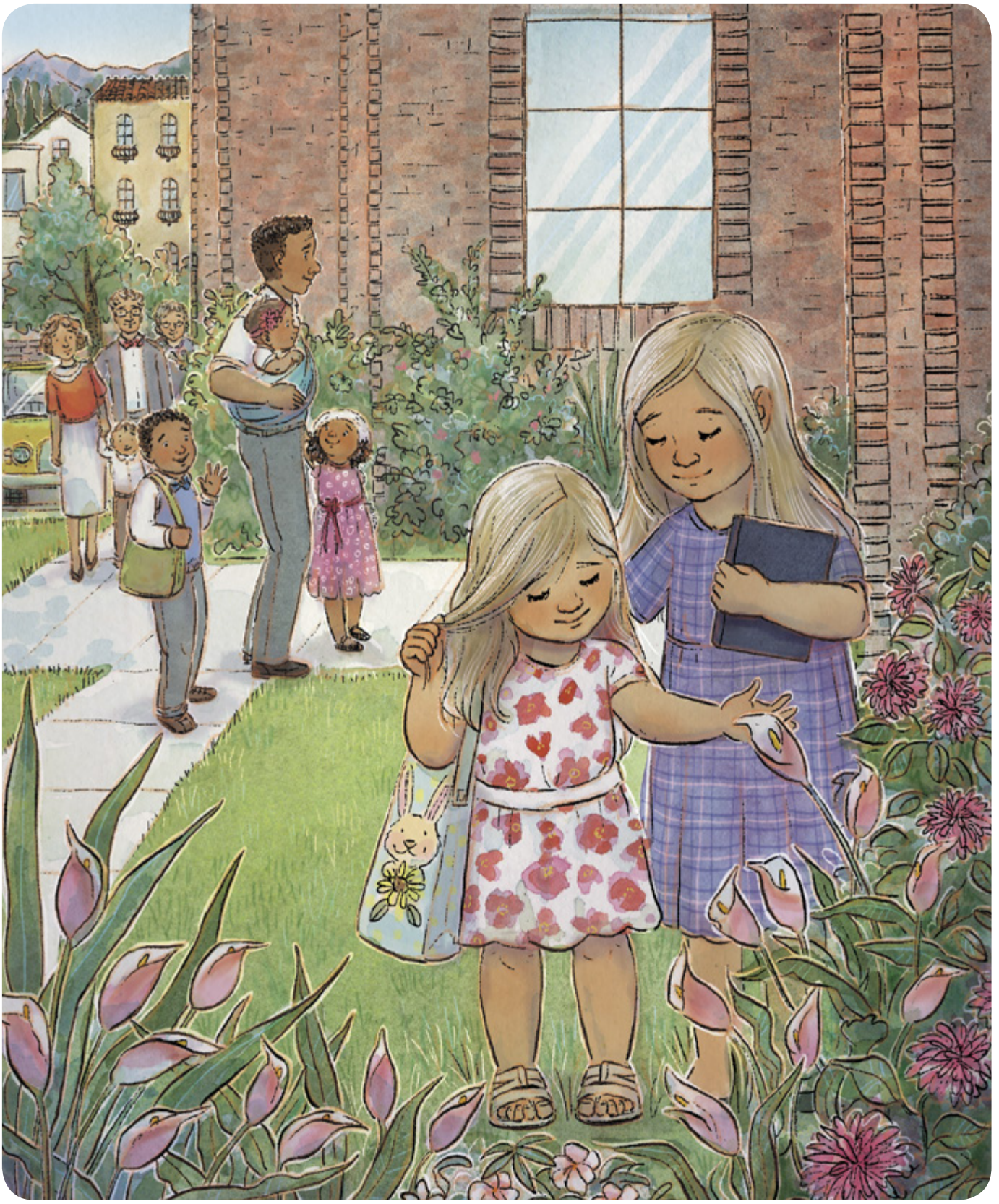

Исус ме обича. Мога да направя Великден специален, като си спомням за Него. ●

Прочетете за великденското утро в Матей 28.

Завърна ли се аз

Радостно ♩ = 90–96

Текст и музика: Сали ДеФорд

F C Dm B♭ C F

1. Пас - ти - рът бди над а - гън - ца и от - кло - нят ли се, щом
2. И - сус о - би - ча мал - ки - те и от - кло - ня ли се, щом
3. Спа - си - те - лят ми со - чи път да след - вам в'тоз жи - вот. А -

C7 Am Dm Gm C7

ски - тат, Той ги тър - си, по и - ме ги зо - ве. Те
ски - там, Той ме тър - си, във ден и в'тъм - на нощ. Ще
ко се от - кло - ня аз, знам, Той ще ми про - сти. Ще

F Dm Gm C7 A A7 Dm

чу - ват Не - го - ви - я зов, към Не - го бър - зат те. Със
чу - я Не - го - ви - я зов, към Не - го ще вър - вя. Със
след - вам Не - го - ви - я глас и ня - ма да гре - ша. Със

B♭ C7 F Dm B♭ C7 F

о - бич ще ги гуш - не Той, за - вър - нат ли се те.
о - бич ще ме гуш - не Той, за - вър - на ли се аз.
ра - дост Той ще ме да - ри, за - вър - на ли се аз.

© 2019 на Сали ДеФорд. Всички права запазени.
Тази песен може да бъде копирана за случайна нетърговска употреба у дома и в Църквата.
Тази бележка трябва да бъде включена във всяко направено копие.

Сладка честност

От Джейн Макбрайд
По истинска история

„Да правите това, което е честно“ (2 Коринтяните 13:7).

„Моля те, наглеждай брат си – каза мама. – С татко ти отиваме да помогнем на един човек, който е болен“.

Погледнах я, докато метях пода на малката ни къща и кимнах. Мама беше президентката на Обществото за взаимопомощ и тя често ходеше да посещава сестри в нашия район.

„Благодаря ти, Арлин – каза мама, като ме целуна по главата, – Джон спи. И има тесто за хляб, което втасва на плота. Моля те не го пипай“.

Гледах през вратата, докато тя и татко заминаха с колата по прашната улица. Почувствах се горда, че мама ми имаше доверие.

Докато метях пода, се спрях, за да погледна тестото. Нямах търпение мама да го опече довечера. Обикновено ядяхме топлия хляб с домашен конфитюр. Обаче конфитюрът бе свършил преди три месеца.

Конфитюр! Тази мисъл ме накара да ми се прияде нещо сладко. Погледнах към буркана със захар, високо на лавицата. Знаех, че мама го пази, за да направи още конфитюр.

Но колкото повече мислех за захарта, толкова повече огладнявах. Накрая придърпах един стол до плота и се протегнах нагоре. Пръстите ми едва докосваха буркана със захар. Избутах го по-близо до ръба на лавицата. …

И тогава бурканът се изплъзна от лавицата! Опитах се да го хвана, но той падна с гръм и трясък по средата на тестото. Захарта се разсипа по хляба, плота и по пода.

„О, не!“ - извиках аз. Това събуди братчето ми. Той започна да плаче. *Аз* също исках да заплача. Какво щеше да каже мама за тази бъркотия?

ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ САРА ГРАМЕЛСПАХЕР

След като успокоих Джон, направих каквото можах, за да изчистя захарта. Издърпах буркана от тестото и го измих. Избърсах захарта от плота и пода. Но не можех да направя нищо, за да махна захарта от тестото.

Помислих си дали да не сложа буркана отново на лавицата. Може би мама нямаше да забележи, че е празен. Но знаех, че това не е правилно. Затова сложих буркана на масата и изчаках мама и татко да се приберат вкъщи.

Когато те си дойдоха, мама веднага забеляза буркана със захар.

Поех дълбоко въздух. „Само исках мъничко захар. Но съборих буркана от лавицата. Опитах се да почистя, но не можах да махна захарта от тестото“. Думите сами излизаха от устата ми, докато гледах към пода.

Мама помълча за минута.

„Много съжалявам“ – прошепнах аз.

Мама въздъхна. „Ами май хлябът тази вечер ще бъде по-сладък“ – каза тя. Погледнах нагоре. Тя ми се усмихна. „Благодарим ти, че ни каза какво се е случило“.

Вечерта, докато ядяхме сладкия хляб, с мама и татко поговорихме за честността.

„През живота си всички правим грешки – каза татко. – Но когато сме честни и се опитваме да се покаем, Небесният Отец и Исус са щастливи. Винаги ще бъдем благославяни за това, че сме честни – дори и ако в началото изглежда, че е по-трудно“.

Все още ми беше мъчно, че съм разсипала захарта. Знаех, че вероятно няма да имаме толкова конфитюр през тази година заради грешката ми. Но се радвам, че казах истината. Това ми даде чувство на сладост, несравнимо с колкото и да е захар. ●

Авторката живее в щата Колорадо, САЩ.

„Спазването на божествените заповеди носи благословии, всеки път! Нарушаването на божествените заповеди води до загуба на благословии, всеки път!“

Президент Ръсел М. Нелсън, „Нека си личи вашата вяра“, *Лиахона,* май 2014 г., с. 30.

Старейшина Беднар посещава Индия

Старейшина Дейвид А. Беднар отпътува за Индия със съпругата си Сюзън Беднар, за да сподели свидетелството си за Исус Христос с членовете на Църквата там. Индия е една от най-големите страни в света. И скоро ще има първия си храм!

Старейшина и сестра Беднар посетиха град Раджахмундри. Никога досега апостол не е ходил там.

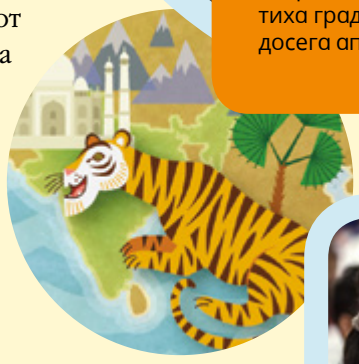

Децата имат възможност да се ръкуват със старейшина Беднар.

След едно събрание в град Хайдерабад, едно момиче успява да зададе въпрос на старейшина Беднар.

„Колкото повече пътувам по света, толкова повече народи посещавам и от толкова повече хора имам благословията да се уча, както и толкова повече намирам, че по целия свят хората като цяло много си приличат“.

Всички са щастливи да чуят свидетелството на един Божий апостол!

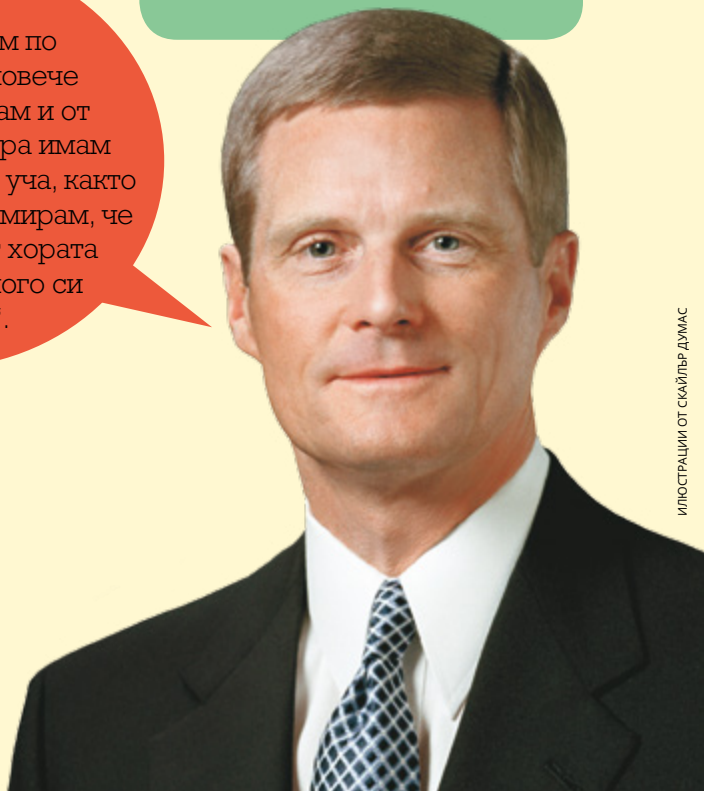

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ СКАЙЛЪР ДУМАС

СВЪРЖЕТЕ СЛОНОВЕТЕ

В Индия има около 30 000 слона. Колко слона можете да свържете по-долу?
Кои са някои от любимите ви животни, сътворени от Небесния Отец и Исус Христос?

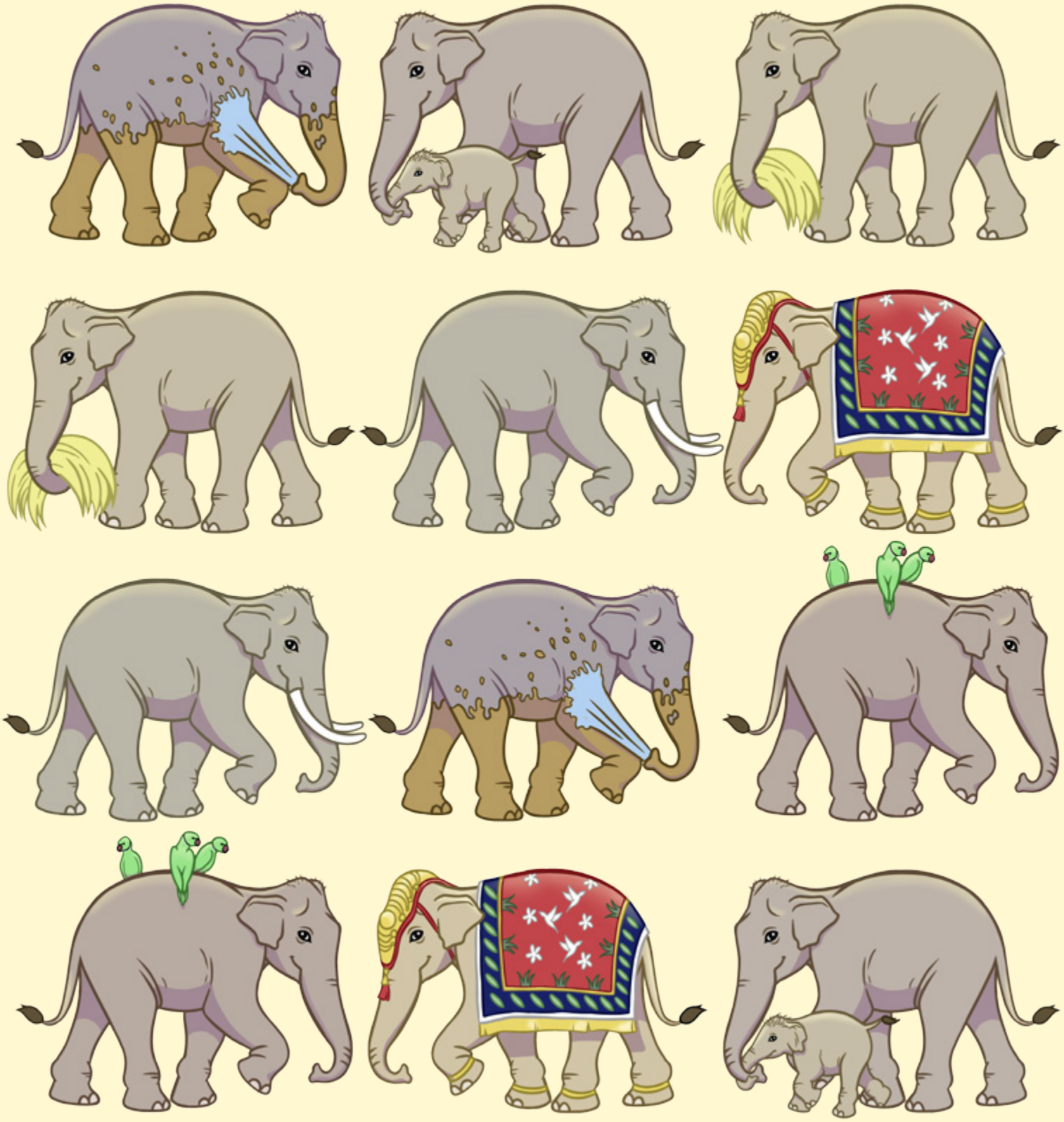

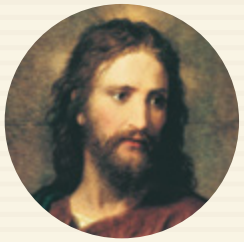

Нашите ПРОРОЦИ и АПОСТОЛИ

Исус Христос ръководи Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни чрез пророци и апостоли. Прочетете по-долу за тях. След това **изрежете снимките на страница П23** и ги залепете на мястото им в таблицата. Сложете тиксо в горната част на всяка от снимките, за да може да ги повдигате и да четете фактите отдолу!

- Първата му работа е да почиства една работилница за ремонт на радиоапарати
- Става адвокат и съдия във Върховния съд на Юта
- Бил е президент на Университета Бригъм Йънг

Президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

- Бил е сърдечен хирург
- Изучавал е няколко езика, в това число и мандарин
- Има 10 деца: 9 дъщери и 1 син

Президент Ръсел М. Нелсън
17-и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

- Играе баскетбол в гимназията
- Научава физика от баща си на черната дъска в семейното мазе
- Бил е ректор на Рикс колидж, сега Университета Бригъм Йънг-Айдахо

Президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

- Имал е прякора „епископа“, докато е бил в колежа, заради високите си стандарти
- Имал е автокъща
- Служил е като мисионер в Англия и като президент на мисия в Торонто, Канада

Президент М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

- Като мисионер в Англия е колега със старейшина Кук
- Работил е за Образователната система на Църквата
- Бил е президент на Университета Бригъм Йънг

Старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Два пъти като дете е бежанец
- Бил е капитан на самолет
- Обича да кара ски с децата и внуците си

Старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Играе като куортърбек в отбора по американски футбол на гимназията си
- След като отслужва мисия в Германия, кръщава баща си като член на Църквата
- Бил е ректор на Рикс колидж, сега Университета Бригъм Йънг-Айдахо

Старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Придобива свидетелство, след като изучава Писанията и се моли с по-големия си брат
- Вижда бъдещата си съпруга на шоу на талантите в прогимназията
- Служил е като църковен ръководител във Филипините и на Тихоокеанските острови

Старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Пече домашно приготвен хляб за семейството си, докато е малък
- Като тийнейджър участва в драматизирането на събития от църковната история на хълма Кумора в Ню Йорк
- Работи като адвокат преди да бъде призован за апостол

Старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Израства в една млечна ферма в Айдахо, САЩ
- Служил е като мисионер и като президент на мисия във Франция
- Говори френски, португалски, испански и английски

Старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Бил е президент на мисия в Ню Йорк Сити, САЩ
- Девизът му е: „Най-важни са хората“
- Освещава първата сграда на светиите от последните дни в Чехия

Старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Служил е като мисионер и по-късно като президент на мисия в Япония
- Започва собствен бизнес като изгражда и продава спортни уреди
- Служил е като епископ за цялата Църква

Старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Средното му име, Гънър, означава „смел войник“
- Премества се със семейството си от Юта в Швеция, когато е на 11 г.
- Работил е като кардиолог

Старейшина Дейл Г. Ренлънд
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Обича животните, включително пингвини
- Обича да се среща с хора във всички страни
- Данните за семейната му история стигат до Първия дракон Гонг през 837 г. сл. Хр.

Старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

- Той е от Бразилия и е служил като мисионер там, а по-късно е служил като президент на мисия в Португалия
- Научава за Църквата заедно със семейството си, когато е малък
- Започва да се готви за мисия, когато е на 12 г.

Старейшина Юлисис Соарес
От Кворума на дванадесетте апостоли

Проверете отговорите си на lds.org/prophets-and-apostles.

ЛИПСВАЩОТО ЯКЕ

От Шийла Киндред
По истинска история

„Аз, Господ, ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички човеци“ (У. и З. 64:10).

„Мамо, якето ми го няма!“ – каза Брад. Време бе да се прибират вкъщи от църквата, но Брад не можеше да намери якето си при закачалките.

„Сигурен ли си, че тук го закачи?“ – попита мама.

„Да. Беше точно тук“. Якето на Брад беше ярко синьо и червено. Беше трудно да не го забележиш.

„Може би някой го е преместил. Нека разгледаме из сградата“ – каза татко.

Мама, татко и Брад се разделиха, за да търсят в различни стаи. Те потърсиха в кутията за намерени вещи, в залата за причастие, в стаята за Неделното училище на Брад, в стаята на Неделното училище за деца и на всяко място за закачване на дрехи. Потърсиха дори в тоалетните, но не намериха якето.

„Може би някой го е взел по погрешка. Сигурен съм, че ще го върнат следващата седмица, веднага, след като разберат, че не е тяхно“ – каза татко.

„Междувременно, можеш да носиш старото си яке“ – каза мама.

Брад се намръщи. Не харесваше старото си яке. Беше тънко, избеляло и му беше твърде малко. Обичаше новото си яке в червено и

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ГАЙ ФРАНСИС

синьо – с него се чувстваше като супергерой.

„Сигурно някой е видял колко е хубаво якето ми и го е откраднал“ – помисли си Брад. Как можеше да се случи нещо такова на църква? От всички се очаква да са честни. Брад нямаше да допусне на крадеца да му се размине. Имаше план. Следващата неделя щеше да следи внимателно, за да види кой носи якето му. Тогава щеше да го сграбчи и да извика: „Крадецо, спри!“. Човекът щеше да съжалява, че изобщо го е взел.

Брад едва изчака да дойде неделя, за да осъществи плана си. Но на следващата неделя беше твърде топло за яке, така беше и следващата неделя.

Неделята след това Брад огледа подозрително по време на Неделното училище за деца всички момчета, чудейки се кой е откраднал якето му. Може би това високо момче? Или може би някое момиче. Чувстваше, че не може да вярва на никого. На Брад не му харесваше това усещане.

След църква Брад бързо обиколи из сградата, наблюдавайки как семействата обличат якетата си. Но не видя никъде своето яке. Дори провери отново в кутията за намерени вещи, … но яке нямаше. Къде ли можеше да е?

На път към вкъщи, Брад измисли нов план. Щеше да се помоли. Знаеше, че Небесният Отец може да намира изгубени вещи. Същата вечер Брад каза в молитвата си: „Небесни Отче, моля те кажи ми кой взе якето ми. Искам си го“.

Брад изчака да дойде в ума му името или лицето на крадеца. Но вместо това започна да мисли за приятеля си Карл. Брад обикновено седеше до Карл в Неделното училище за деца. Те често се шегуваха и смееха заедно. Но Карл не бе идвал на църква от няколко седмици. На Брад му липсваше.

А ако *Карл* бе взел якето му? Може би Карл се боеше да дойде на църква сега, защото си мислеше, че Брад няма повече да му е приятел. Брад искаше Карл отново да идва на църква. Брад реши, че ако Карл бе взел якето му, той нямаше да му се сърди. Щеше да му прости.

Брад легна в леглото си, като вече се чувстваше по-добре.

Следващата неделя в Неделното училище Карл го нямаше, но беше дошло едно ново момче. Той носеше вратовръзка на червени и сини райета.

„Хубава вратовръзка – каза Брад, сядайки до новото момче. – Прави те да изглеждаш като супергерой“.

Момчето се усмихна.

И Брад се усмихна. Вече не търсеше крадци. Той търсеше приятели. ●

Авторката живее в щата Айова, САЩ.

Здравейте от Естония!

Ние сме Марго и Пауло. Тази година пътуваме по света, за да научим за Божиите чеда. Елате с нас, докато сме на посещение в Естония!

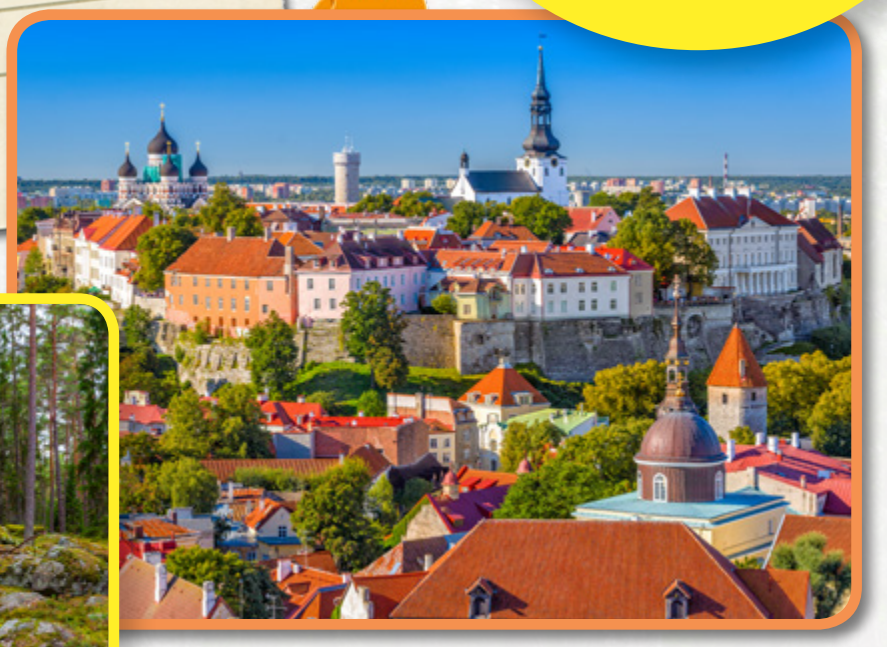

Това е Талин, столицата на Естония. Съществува от около 800 години! Естония има много диви места, като например гори и блата. Всъщност, повече от половината от Естония е покрита с гори. Много хора в Естония обичат да прекарват време сред природата.

Ето как се казва „здрасти“ на естонски:

Tere!

А ето как казвате името на Църквата:

Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik

Естония е в Северна Европа. Тя има над 2 000 острова. В Естония живеят около 1,3 милиона души.

Какво има за вечеря в Естония? Може би свинско или маринована риба с картофи, зеле, сметана и черен хляб. Това се нарича рибен сандвич.

Църквата в Естония е малка, но силна. Има около хиляда члена на Църквата. Най-близкият за тях храм е в Хелзинки, Финландия.

Обичате ли да пеете в Неделното училище за деца? На всеки пет години естонците се събират за един голям фестивал, за да отпразнуват страната си с песни и танци.

От Естония ли сте?
Пишете ни! Ще се радваме да научим за Вас.

Запознайте се с две сестри от Естония!

Една вечер, когато исках да си лягам, моето мече бе изчезнало. Потърсих го, но не успях да го намеря. Помолих се. После намерих мечето си и имах хубави сънища.

Бианка Й., 7 г.

Семейството ни обича да служи на другите. Службата ни помага да чувстваме Светия Дух, който ни дава топло чувство на мир. С моите сестри правим подаръци за другите, защото искаме те да се чувстват обичани.

Пиибе Й., 10 г.

Благодарим ви, че посетихте Естония с нас. До следващия път!

ИЛЮСТРАЦИИ ЗА МАРГО И ПАУЛО ОТ КЕЙТИ МАКДИЙ

Да се чувстваш НОВ

От Джесика Ларсън
По истинска история

Естония

„Имам изненада!“ – каза *Ема* (мама), когато взе Расмус от училище. Те вървяха заедно по тесните улици с цветни сгради.

„За вечеря имаме *Rosolje*?“ – с надежда предположи Расмус. Те ядоха това миналата седмица за седмия му рожден ден. Но той винаги можеше да яде салата с говеждо, картофи и маринована херинга!

Ема поклати с усмивка главата си. „Тази сутрин в автобуса срещнах две млади жени. Мисионерки. Ще дойдат да ни посетят тази вечер, за да говорят за тяхната църква“.

Расмус погледна нагоре с любопитство. Никога не беше срещал мисионери.

Той беше в стаята си и си играеше с пожарната си кола, когато дойдоха мисионерите. „*Тере*! *Тере*! Здравейте!“ казаха те на *Ема*, докато влизаха в апартамента. Те събуха тежките си ботуши и обуха пантофите, които *Ема* пазеше за гости. *Ема* ги заведе до оранжевия диван. Но Расмус остана зад вратата.

По-високата жена го забеляза и му се усмихна. На черната ѝ табелка пишеше Õde Craig (сестра Крейг). „Майка ти ни каза, че тъкмо си имал рожден ден – каза тя. – Донесохме ти нещо“. Тя извади една малка картичка. Расмус я разгледа внимателно.

Беше картина на мъж. Той носеше бяла роба, а ръката му бе простряна напред.

„Знаеш ли кой е това?“ – попита Õde Craig.

Расмус не знаеше името на този човек. Никога преди не беше виждал тази картина. Но той изглеждаше добър и силен. „Мисля, че е цар!“ – каза Расмус.

И двете мисионерки се усмихнаха. „Да, Той е! Той е Царят на царете! Името му е Исус Христос“. Õde Craig извади една книга със синя корица. „А това е

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ГАРТ БРУНЪР

една книга, която ни учи за Него, *Mormoni Raamat.* Книгата на Мормон“.

Заедно с *Ема* той започна да чете Книгата на Мормон всеки ден преди да отиде на училище. По време на училище Расмус и неговите съученици се разходиха сред природата, а след това легнаха за следобеден сън. След училище той и *Ема* често се срещаха с мисионерките. Те говореха с тях за това, което са прочели в Книгата на Мормон. Понякога *Ема* гощаваше всички с *крингел,* плетен хляб с канела. През уикендите той и *Ема* караха колела или ходеха на пикник на плажа. Понякога ходеха на дълги разходки в гората или покрай любимата им река.

На една от тези разходки в гората *Ема* му каза, че иска да се кръсти. Расмус се ухили. Мисионерите бяха поканили *Ема* да се моли дали да се кръсти. Май беше получила отговора си!

„И знам точно къде ще бъда кръстена – му каза тя с усмивка. – Можеш ли да познаеш?“

Расмус си помисли за урока на мисионерите за кръщението. Те бяха показали една картина, изобразяваща Исус с Йоан Кръстител в една река. …

„Реката! – възкликна той. – Нашата любима река“.

Седмица по-късно Расмус стоеше на брега на реката с мисионерите и няколко други хора от църквата. *Ема* беше готова да бъде кръстена. Тя се потопи изцяло под водата, също като Исус. Когато излезе от водата, тя се усмихваше. Расмус искаше да запомни завинаги този момент – синята вода, белите полски цветя в зелената трева и усмивката на майка му.

„Как се чувстваше, докато се кръщаваше?“ – попита по-късно той, докато всички ядяха курабийки, донесени от мисионерите.

„Прекрасно – каза му тя. – Исках да остана завинаги във водата. Чувствам се толкова нова!“ Тя силно го прегърна.

„За следващия ми рожден ден искам да бъда кръстен, също като теб и Исус – ѝ каза той. – И аз искам да се чувствам нов!“ ●

Авторката живее в Тексас, САЩ.

Ще го видя отново

От Рейна И. Абурто
Втора съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ

Израстнах в Никарагуа. Когато бях малка, правех всичко с батко си. Ходехме заедно на училище. Ходехме заедно до магазина. Имахме всякакви приключения в задния ни двор. Бяхме щастливи.

После, като бях на девет, се случи нещо много тъжно. Брат ми почина при едно земетресение. В началото не изглеждаше реално, че вече го няма. Представях си, че той ще почука на вратата ни. Щеше да ни каже, че просто е бил някъде далече. Гледах вратата, мечтаейки това да се случи. Толкова исках да го видя пак.

С времето стана малко по-леко. Брат ми все още ми липсваше, но вече можех отново да се чувствам щастлива.

По онова време не бях член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Но когато пораснах, научих за Църквата и се кръстих. Един ден миех чиниите. Беше по Великден. Мислех си за Възкресението и за брат си.

Внезапно ме обзе едно чувство. Припомних си мечтата, която имах за брат си. Осъзнах, че тя изобщо не беше глупава! Тя дойде от Светия Дух, за да ме утеши и насочи. Някой ден брат ми наистина ще бъде възкресен. И аз наистина ще го видя отново.

Ако някой, когото обичате, е починал, нормално е да ви липсва и да изпитвате тъга. Говорете с близките си или с възрастен, когато се чувствате готови за това. Споделете със своя Небесен Отец какво изпитвате. Той може да ви помогне да изпитвате отново мир.

Независимо от всичко, помнете, че Исус Христос ви обича. По Великден си припомняме за Неговата жертва за нас. Заради Него ще бъдем възкресени и можем да живеем завинаги със семействата си. ●

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ МЕЛИСА МЕНУИЛ

Утешителни картички

Изрежете тези картички. Може да ги сгънете на две или да ги използвате за книгоразделители. Сложете ги в Писанията си или на друго място, където да ги виждате, когато се чувствате тъжни.

„Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас“.

Йоан 14:18

„Той ще обърше всяка сълза от очите им и смърт няма да има вече“.

Откровението 21:4

„Дерзайте и не се бойте, защото Аз, Господ, съм с вас и ще застана до вас“.

Учение и завети 68:6

Покажи и разкажи

Обичам да виждам храма.

Ребека К., 9 г., Арагуа, Венецуела

Един ден, когато се качихме в колата, тя не искаше да запали. Проверихме двигателя, но нямахме успех. Почувствах, че трябва да се помоля и го направих. Няколко минути след това колата запали. Толкова съм благодарна, че Небесният Отец може винаги да ми помага.

Бруклин Б., 9 г., Кецалтенанго, Гватемала

Преди две години едно ново момче дойде в класа ни в училище. Той беше груб с другите. Всички започнаха да го мразят и да са груби с него. Това изглежда го натъжаваше, затова аз не правех като другите. Няколко от съучениците ми забелязаха и последваха примера ми. Вярвам, че ако правя това, което Бог иска да правя, ще изпитвам по-голямо щастие и ще бъда в безопасност. Вярвам, че ако имам кураж и казвам каквото мисля, ще намирам приятели, които ме харесват такава, каквато съм.

Вестина К., 11 г., Вилнюс, Литва

Обичам да играя на американски футбол с по-малките деца и да ги уча на нови умения. Това е един от начините, по които обичам да служа.

Саша К., 11 г., Москва, Русия

Използвайте тези снимки, за да попълните таблицата на страници П12–П13.

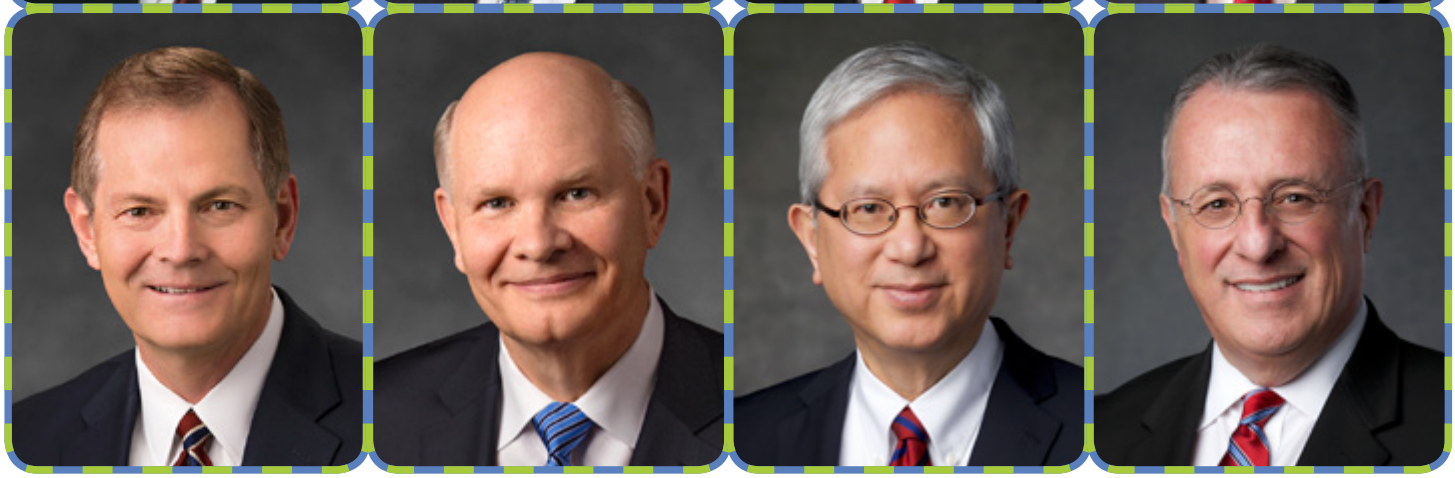

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

Скъпи родители,

Този месец *Приятел* има истории и дейности, които да помогнат на семейството ви да отбележи Великден. Надяваме се, че семейството ви ще си прекара добре, като мисли за Великден през целия месец!

- „Божият велик дар“ (П2) – Едно великденско послание от президент Ръсел М. Нелсън
- „Исус е моят Спасител“ (П3) – Дейност за оцветяване за Единението и Възкресението на Исус
- „Историята за Великден“ (П4–П6) – Една илюстрирана история от Писанията
- „Завърна ли се аз“ (П7) – Една красива нова песен за покаянието
- „Да се чувстваш нов“ (П18) – разказ за едно момче от Естония, което научава за Исус
- „Ще го видя отново“ (П20) – свидетелството на сестра Рейна И. Абурто за Възкресението

Моля пишете ни, за да знаем как вашето семейство е използвало тези истории и дейности.

Желаем ви благословен Великден!

Приятел

New *Friend*
50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 USA
liahona@ldschurch.org

Намерете лиахоната, скрита вътре!

НА КОРИЦАТА НА *ПРИЯТЕЛ*
Илюстрация от Патриша Касталео

СЪДЪРЖАНИЕ

П2 От Първото президентство: Божият велик дар
П4 Разкази от Писанията: Историята за Великден
П7 Музика: Завърна ли се аз
П8 Сладка честност
П10 Апостоли по целия свят: Старейшина Беднар посещава Индия
П12 Нашите пророци и апостоли
П14 Липсващото яке
П16 Здравейте от Естония!
П18 Да се чувстваш нов
П20 Ще го видя отново
П22 Покажи и разкажи
П23 Снимки на пророците и апостолите

© 2019 НА INTELLECTUAL RESERVE, INC. ВСИЧКИ ПРАВА ЗАПАЗЕНИ

BULGARIAN
4 021860 041127